

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 210

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65

25 maja 2022

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Europejski Bank Centralny

2022/C 210/01	Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 maja 2022 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Banco de Portugal (EBC/2022/24)	1
---------------	--	---

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2022/C 210/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10526 – CHEVRON / NESTE BASE OIL) ⁽¹⁾ ...	2
2022/C 210/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10683 – APPLIED / TEMASEK / JV) ⁽¹⁾	3
2022/C 210/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10692 – SEGRO / PSPIB / TARGET ASSET SOUTH PARIS) ⁽¹⁾	4

III Akty przygotowawcze

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

2022/C 210/05	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 lutego 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (CON/2022/4)	5
---------------	---	---

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

2022/C 210/06	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 lutego 2022 r. dotycząca projektu dyrektywy i rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (CON/2022/5)	15
---------------	---	----

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2022/C 210/07	Kursy walutowe euro — 24 maja 2022 r.	26
---------------	--	----

Trybunał Obrachunkowy

2022/C 210/08	Sprawozdanie specjalne nr 11/2022 – „Ochrona budżetu UE – należy usprawnić wykorzystanie czarnych list”	27
---------------	---	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2022/C 210/09	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	28
2022/C 210/10	Nota informacyjna Komisji na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty – Obowiązek użyteczności publicznej w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych ⁽¹⁾	29
2022/C 210/11	Nota informacyjna Komisji na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty – Obowiązek użyteczności publicznej w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych ⁽¹⁾	30
2022/C 210/12	Ogłoszenie Komisji na podstawie art. 17 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty – Zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej ⁽¹⁾	31

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2022/C 210/13	Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony przez Trygderetten (krajowy sąd ds. ubezpieczeń społecznych) w dniu 26 stycznia 2022 r. w sprawie A przeciwko Arbeids- og velferdsdirektoratet (Sprawa E-2/22)	32
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2022/C 210/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10438 – MOL / OMV SLOVENIJA) ⁽¹⁾	33
2022/C 210/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	35
2022/C 210/16	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO) ⁽¹⁾	36
2022/C 210/17	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10724 – ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	37

Sprostowania

2022/C 210/18	Sprostowanie do zawiadomienia Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących od dnia 1 maja 2022 r. (<i>Opublikowano zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004</i>) (Dz.U. C 192 z 11.5.2022)	39
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 17 maja 2022 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Banco de Portugal

(EBC/2022/24)

(2022/C 210/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnych zewnętrznych biegłych rewidentów Banco de Portugal, spółki Deloitte & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas S.A., wygaśł po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2021. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrachunkowego 2022.
- (3) Na swoich zewnętrznych biegłych rewidentów na lata obrachunkowe 2022–2026 Banco de Portugal wybrał spółkę PriceWaterhouseCoopers & Associados - Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się wyznaczenie spółki PriceWaterhouseCoopers & Associados - Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda na zewnętrznych biegłych rewidentów Banco de Portugal na lata obrachunkowe 2022–2026.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 17 maja 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.10526 – CHEVRON / NESTE BASE OIL)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2022/C 210/02)

W dniu 22 lutego 2022 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32022M10526. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do prawa Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.10683 – APPLIED / TEMASEK / JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2022/C 210/03)

W dniu 18 maja 2022 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32022M10683. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do prawa Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.10692 – SEGRO / PSPIB / TARGET ASSET SOUTH PARIS)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2022/C 210/04)

W dniu 8 kwietnia 2022 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32022M10692. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do prawa Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 16 lutego 2022 r.

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 20 lipca 2021 r. Komisja Europejska przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem AMLAR”).

Europejski Bank Centralny (EBC) uważa, że projekt rozporządzenia wchodzi w zakres jego kompetencji, choć nie został do niego skierowany wniosek o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia. EBC wykonuje więc wynikające z art. 127 ust. 4 zdanie drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej uprawnienie do przedłożenia opinii właściwym instytucjom Unii w dziedzinach podlegających jego kompetencji. Właściwość EBC do wydania opinii opiera się na art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 Traktatu, ponieważ rozporządzenie AMLAR zawiera przepisy mające wpływ na zadania EBC w zakresie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi na mocy art. 127 ust. 6 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne**1. Zagadnienia ogólne i uwagi wstępne**

- 1.1. EBC z zadowoleniem przyjmuje pakiet czterech wniosków ustawodawczych, w tym dotyczącego rozporządzenia AMLAR, opublikowany przez Komisję w dniu 20 lipca 2021 r., których celem jest wzmocnienie unijnych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Niniejsza opinia koncentruje się na rozporządzeniu AMLAR. Odrębne opinie EBC dotyczą pozostałych trzech wniosków ustawodawczych – a) wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem AMLR1”), b) wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmów, które państwa członkowskie powinny wprowadzić, mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2015/849 ⁽³⁾ (zwanego dalej „dyrektywą AMLD6”) oraz c) wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów (wersja przekształcona) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2021) 421 final.

⁽²⁾ COM(2021) 420 final.

⁽³⁾ COM(2021) 423 final.

⁽⁴⁾ COM(2021) 422 final.

- 1.2. Jak zauważono wcześniej ⁽⁵⁾, EBC zdecydowanie popiera wprowadzenie systemu unijnego, który zapewni państwom członkowskim, organom i instytucjom Unii, a także podmiotom zobowiązanym w UE, skuteczne narzędzia do przeciwdziałania wykorzystywaniu unijnego systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. EBC wyraził pełne poparcie dla poprzedniego etapu działań harmonizacyjnych ⁽⁶⁾, w ramach którego zwiększono kompetencje Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, i z zadowoleniem przyjmuje kolejny etap tego procesu w formie ustanowienia Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (AMLA).
- 1.3. Zadanie sprawowania nadzoru nad instytucjami kredytowymi w odniesieniu do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu nie zostało powierzone EBC. Art. 127 ust. 6 Traktatu nie pozwala również na powierzenie EBC uprawnień nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, ponieważ wyraźnie ogranicza zadania nadzorcze, które mogą zostać powierzone EBC, do nadzoru ostrożnościowego. Efekty nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu są jednak ważne do rozważenia przy wykonywaniu przez EBC zadań nadzoru ostrożnościowego w przypadku gdy EBC bierze pod uwagę informacje otrzymane w ramach odpowiednich ostrożnościowych działań nadzorczych, w tym w procesach oceny i przeglądu nadzoru, ocen adekwatności zasad zarządzania, procesów i mechanizmów instytucji oraz ocen odpowiedniości członków organów zarządzających nadzorowanych podmiotów. Ponadto, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁷⁾, organy nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, nadzorcy ostrożnościowi oraz jednostki analityki finansowej państw członkowskich ściśle współpracują ze sobą w ramach ich odnośnych kompetencji i przekazują sobie nawzajem informacje istotne z punktu widzenia ich odnośnych zadań.
- 1.4. EBC jest gotów współpracować z AMLA i uczestniczyć w procesie legislacyjnym, m.in. poprzez dzielenie się swoim doświadczeniem jako organ nadzoru ostrożnościowego na szczeblu Unii, w przypadku gdy doświadczenie to może być istotne dla stworzenia na szczeblu unijnym nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- 1.5. Ustanowienie organu ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na szczeblu unijnym jest ważnym krokiem w kierunku zapewnienia bardziej zharmonizowanego stosowania unijnych wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w całej UE. Z doświadczenia EBC wynika, że zapewnienie przez organ nadzoru ostrożnościowego na szczeblu unijnym konwergencji praktyk nadzorczych w państwach członkowskich wymaga powierzenia temu organowi wystarczającego zakresu kompetencji, zarówno w odniesieniu do nadzoru bezpośredniego, jak i nadzoru zwierzchniego. Kompetencjom tym powinny towarzyszyć odpowiednie uprawnienia nadzorcze. Rozporządzenie AMLAR przewiduje, że oprócz bezpośrednich uprawnień nadzorczych, które na początku będą wykonywane wobec stosunkowo ograniczonej grupy podmiotów zobowiązanych, AMLA będzie przeprowadzać okresowe oceny i wzajemne oceny finansowych i niefinansowych organów nadzorczych ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Pomoże to AMLA w określeniu najlepszych praktyk na szczeblu krajowym, zarówno w celu wykorzystania ich w ramach własnego bezpośredniego nadzoru, jak i odzwierciedlenia ich w zaleceniach lub innych produktach regulacyjnych skierowanych do organów poszczególnych państw członkowskich ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, których przedstawiciele będą również uczestniczyć w pracach Rady Generalnej AMLA. Wyższy poziom harmonizacji i spójności nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będzie również korzystny dla nadzoru ostrożnościowego.

⁽⁵⁾ Zob. opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 lutego 2005 r. wydaną na wniosek Rady Unii Europejskiej dotyczącą projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy łącznie z finansowaniem działalności terrorystycznej (Dz.U. C 40 z 17.2.2005, s. 9), opinię Europejskiego Banku Centralnego CON/2013/32 z dnia 17 maja 2013 r. dotyczącą projektu dyrektywy w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu oraz projektu rozporządzenia w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2), opinię Europejskiego Banku Centralnego CON/2016/49 z dnia 12 października 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i zmieniającą dyrektywę 2009/101/WE (Dz.U. C 459 z 9.12.2016, s. 3) oraz opinię Europejskiego Banku Centralnego CON/2018/55 z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) i powiązane akty prawne (Dz.U. C 37 z 30.1.2019, s. 1). Wszystkie opinie EBC są dostępne na stronie internetowej EUR-Lex.

⁽⁶⁾ Zob. pkt 1.1 opinii EBC CON/2018/55.

⁽⁷⁾ Zob. art. 117 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Uwagi szczegółowe

2. Zakres bezpośredniego i pośredniego nadzoru AMLA

- 2.1. Kryteria identyfikacji wybranych podmiotów zobowiązanych, które będą podlegały bezpośredniemu nadzorowi AMLA ⁽⁸⁾, są stosunkowo rygorystyczne, a dokumenty towarzyszące wnioskowi ustawodawczemu Komisji przewidują, że jedynie około 12–20 podmiotów zobowiązanych będzie spełniać te kryteria. Brak jest szacunków, ile z tych podmiotów będzie instytucjami objętymi zakresem bezpośredniego nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez EBC na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁹⁾. W przypadku istotnych nadzorowanych podmiotów ⁽¹⁰⁾ podlegających bezpośredniemu nadzorowi EBC i spełniających te kryteria AMLA stanie się partnerem EBC w zakresie wymiany informacji i współpracy w zakresie bieżącego nadzoru, oceny odpowiedniości i wspólnych procedur ⁽¹¹⁾, które obejmują ocenę wniosków o zezwolenie na podjęcie działalności przez instytucję kredytową, cofnięcie takich zezwoleń oraz ocenę nabycia i zbycia znacznych pakietów akcji. W przypadku mniej istotnych nadzorowanych podmiotów ⁽¹²⁾ spełniających kryteria określone w rozporządzeniu AMLAR współpraca między EBC a AMLA będzie ograniczona do odpowiednich aspektów wspólnych procedur.
- 2.2. EBC przyjmuje do wiadomości proponowany ograniczony zakres bezpośredniego nadzoru AMLA wynikający z ograniczeń budżetowych wniosku. Z doświadczenia EBC wynika, że korzystne jest posiadanie szerokiego zakresu bezpośrednich kompetencji nadzorczych na szczeblu Unii oraz wybór instytucji, które podlegają bezpośredniemu nadzorowi, na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów. W związku z tym EBC zdecydowanie poparłby zmianę kryteriów identyfikacji wybranych podmiotów zobowiązanych, tak aby proces ten doprowadził do powstania szerszej puli podmiotów zobowiązanych podlegających bezpośredniemu nadzorowi AMLA, która mogłaby obejmować podmioty zobowiązane z siedzibą w każdym z państw członkowskich oraz wspierać wspólną kulturę nadzoru i konwergencję praktyk nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Takie rozwiązanie zmniejszy również ryzyko arbitrażu. W przypadku Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego osiągnięcie tego celu ułatwiłyby kryteria wyboru istotnych nadzorowanych podmiotów, w ramach których rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 zobowiązuje EBC do wykonywania bezpośrednich zadań nadzorczych w odniesieniu do trzech najważniejszych instytucji kredytowych w każdym z uczestniczących państw członkowskich, chyba że inne rozwiązanie jest uzasadnione szczególnymi okolicznościami ⁽¹³⁾. Biorąc pod uwagę stosunkowo rygorystyczne i oparte na analizie ryzyka kryteria wyboru określone w AMLAR, publikacja wykazu wybranych podmiotów zobowiązanych, jak przewidziano w rozporządzeniu AMLAR, byłaby równoznaczna z pośrednim podaniem do wiadomości publicznej wysokiego statusu ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu dla wybranych nadzorowanych podmiotów, który to status jest obecnie poufną informacją udostępnianą wyłącznie właściwym organom wyłącznie na zasadzie ograniczonego dostępu. Obiektywne kryteria oparte na analizie ryzyka, które nie skutkują pośrednim ujawnieniem takich poufnych informacji nadzorczych, mogłyby być preferowanym rozwiązaniem, ponieważ nie skutkowałyby wysyłaniem niezamierzonych sygnałów do rynków ani nie stwarzałyby ryzyka reputacyjnego dla wybranych podmiotów zobowiązanych bezpośrednio nadzorowanych przez AMLA. Ponadto należy dodać przepis zapewniający komunikację między AMLA a odpowiednimi organami nadzoru ostrożnościowego w Unii podczas procesu oceny podmiotów zobowiązanych do wyboru przed opublikowaniem wykazu wybranych podmiotów zobowiązanych. Taki przepis umożliwiłby organom nadzoru ostrożnościowego przeprowadzenie z wyprzedzeniem analizy ewentualnych skutków ostrożnościowych ryzyk związanych z tymi podmiotami.
- 2.3. W odniesieniu do prawie wszystkich istotnych i mniej istotnych nadzorowanych podmiotów głównymi partnerami EBC będą nadal krajowe organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu instytucji kredytowych i finansowych oraz jednostek analityki finansowej. EBC odnotował pewną niejednorodność informacji przekazywanych EBC przez poszczególne organy nadzorcze ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu od czasu rozpoczęcia systematycznej współpracy między tymi organami a EBC w 2019 r. w następstwie zmian legislacyjnych wprowadzonych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 ⁽¹⁴⁾. Utrudnia to konsekwentne uwzględnianie wyników nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w zadaniach nadzoru ostrożnościowego. W związku z tym EBC z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką AMLA odegra w zwiększaniu harmonizacji ocen ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz innych zadań nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu wykonywanych przez organy

⁽⁸⁾ Zob. art. 12 i art. 13 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁰⁾ W rozumieniu art. 2 pkt 16) rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Zgodnie z art. 2 pkt 3) rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego..

⁽¹²⁾ Zgodnie z art. 2 pkt 7) rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego..

⁽¹³⁾ Zob. art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1024/2013.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43).

w państwach członkowskich. W szczególności w odniesieniu do metodyki, która ma zostać opracowana przez AMLA w celu klasyfikacji profili ryzyka nieodłącznego i ryzyka rezydualnego podmiotów zobowiązanych, ważne jest osiągnięcie wysokiego poziomu harmonizacji obu metod, ponieważ będą one miały wpływ na spójność danych wejściowych, które zostaną otrzymane i uwzględnione w nadzorze ostrożnościowym.

- 2.4. Patrząc w przyszłość, z zastrzeżeniem przyszłych przeglądów wykonywanych przez Komisję i przewidzianych w rozporządzeniu AMLAR ⁽¹⁵⁾, EBC z zadowoleniem przyjąłby rozszerzenie zakresu bezpośrednich zadań nadzorczych AMLA, tak aby objąć nim szerszy podzbiór podmiotów bezpośrednio nadzorowanych przez EBC. Mogłoby to potencjalnie przyczynić się do osiągnięcia wyższego poziomu spójności ocen nadzorczych takich instytucji w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a tym samym pomóc w dalszym wspieraniu nadzoru ostrożnościowego, dla którego niektóre z tych ocen służą jako dane wejściowe.

3. Współpraca między AMLA a EBC

- 3.1. Rozporządzenie AMLAR reguluje współpracę między organami AMLA a organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu ⁽¹⁶⁾. EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ten ostatni termin obejmuje cztery rodzaje organów, w tym EBC w zakresie nadzoru ostrożnościowego ⁽¹⁷⁾. Jeżeli chodzi o ułatwianie wymiany informacji między organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a organami nadzoru ostrożnościowego, kluczową wartością dodaną AMLA mogłaby być rzeczywiście możliwość usprawnienia obecnej współpracy, a nie wprowadzenie dodatkowej warstwy wymiany informacji między innymi organami. W tym kontekście do zadań AMLA należy dodać ogólny obowiązek zapewnienia proporcjonalnego i skutecznego wykorzystania narzędzi współpracy w celu zminimalizowania obciążeń sprawozdawczych dla organów zaangażowanych we współpracę z organami sprawującymi nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu za pośrednictwem różnych kanałów, w tym między innymi kolegiów i baz danych przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz umów o współpracy.
- 3.2. Rozporządzenie AMLAR przewiduje, że AMLA musi współpracować z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, jeżeli jest to konieczne do wypełnienia zadań AMLA ⁽¹⁸⁾. Przepis ten powinien być bardziej ogólny, a odniesienie do zadań AMLA powinno zostać usunięte. Współpraca z definicji musi uwzględniać zadania wszystkich uczestniczących organów. W związku z tym na przykład w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁹⁾ nałożono na EBC obowiązek współpracy z organami wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, a dyrektywa 2013/36/UE ⁽²⁰⁾ nakłada na organy ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz organy nadzoru ostrożnościowego wymóg wymiany informacji, które są istotne z punktu widzenia zadań organu otrzymującego informacje, bez rozważania, czy taka wymiana informacji jest również niezbędna do wykonywania zadań organu przekazującego informacje. Chociaż w wielu przypadkach można stwierdzić taką konieczność, nie zawsze ma to miejsce. W związku z tym właściwsze jest zastąpienie odniesienia do zadań AMLA bardziej ogólnym odniesieniem wymagającym od AMLA współpracy z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w granicach mandatu AMLA, tak aby zapewnić zwracanie się przez pozostałe zainteresowane organy wyłącznie o odpowiednie formy współpracy. Jest to szczególnie prawdziwe i ma szczególne znaczenie dla organów nadzoru ostrożnościowego, takich jak EBC ze względu na spoczywający na nich obowiązek uwzględniania w ich ocenach ostrożnościowych wkładu nadzorczego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- 3.3. Rozporządzenie AMLAR odnosi się do przekazywania informacji z bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, którą AMLA ma ustanowić zgodnie z postanowieniami rozporządzenia AMLAR ⁽²¹⁾. EBC rozumie, że ta nowa baza danych zastąpi bazę danych z informacjami dotyczącymi niedociągnięć związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, którą EUNB miał obowiązek stworzyć na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²²⁾. Obie bazy danych różnią się pod wieloma względami. Chociaż EUNB był zobowiązany do przekazywania informacji z bazy danych organom nadzoru ostrożnościowego również z własnej inicjatywy ⁽²³⁾, AMLA jest do tego zobowiązany jedynie na wniosek organów nadzoru ostrożnościowego ⁽²⁴⁾. Rozporządzenie AMLAR należy zmienić w sposób gwarantujący przekazywanie informacji przez AMLA również z własnej inicjatywy, zarówno organom sprawującym nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak i organom nadzoru spoza tego obszaru. Jeżeli dany organ nadzoru nie wie o istnieniu odpowiednich informacji, nie będzie mógł zwrócić się o takie informacje zgodnie z postanowieniami rozporządzenia AMLAR ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Zob. art. 88 rozporządzenia AMLAR.

⁽¹⁶⁾ Zob. art. 78 rozporządzenia AMLAR.

⁽¹⁷⁾ Zob. art. 2 rozporządzenia AMLAR.

⁽¹⁸⁾ Zob. art. 78 ust. 1 rozporządzenia AMLAR.

⁽¹⁹⁾ Zob. art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1024/2013.

⁽²⁰⁾ Zob. art. 117 ust. 5 dyrektywy 2013/36/WE.

⁽²¹⁾ Zob. art. 11 i art. 78 ust. 3 rozporządzenia AMLAR.

⁽²²⁾ Zob. art. 9a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²³⁾ Zob. art. 9a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

⁽²⁴⁾ Zob. art. 11 ust. 1, który odnosi się wyłącznie do finansowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz art. 11 ust. 4 rozporządzenia AMLAR.

⁽²⁵⁾ Zob. art. 11 ust. 4 rozporządzenia AMLAR.

- 3.4. Jeżeli chodzi o bazę danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, rozporządzenie AMLAR określa rodzaje informacji, które organy nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mają przekazywać do tej bazy ⁽²⁶⁾, przy czym większość z nich pokrywa się z informacjami, które organy te muszą przekazywać również odpowiednim organom nadzoru ostrożnościowego zgodnie z art. 117 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE. Zgodnie z duchem obecnych przepisów dotyczących centralnej bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 szerzej dostępne centrum danych mogłoby stanowić cenną usługę umożliwiającą usprawnienie współpracy między organami nadzoru ostrożnościowego a mechanizmem nadzorczym w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, na przykład poprzez wykorzystanie rozwiązań cyfrowych, które są już dostępne dla organów nadzoru UE (np. na potrzeby współpracy między Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym a jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji). Możliwość ta zminimalizowałaby powielanie i obciążenie organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które w przeciwnym razie musiałyby dwukrotnie przekazywać te same informacje, zarówno do bazy danych w ramach rozporządzenia AMLAR, jak do odpowiednich organów nadzoru ostrożnościowego zgodnie z art. 117 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE.
- 3.5. Rozporządzenie AMLAR wymaga, aby organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przekazywały do bazy danych wytyczne przekazywane innym organom „krajowym” w odniesieniu do procedur udzielania zezwoleń, cofania zezwoleń oraz ocen kompetencji i reputacji akcjonariuszy lub członków organu zarządzającego poszczególnych podmiotów zobowiązanych ⁽²⁷⁾. Należy skreślić słowo „krajowe”, ponieważ organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będą przekazywać informacje w tym zakresie nie tylko organom krajowym, ale również EBC, zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE ⁽²⁸⁾ i dyrektywą AMLD6 ⁽²⁹⁾.
- 3.6. Rozporządzenie AMLAR zobowiązuje AMLA do zawierania w razie potrzeby protokołów ustaleń z organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽³⁰⁾. Warunek „w razie potrzeby” jest uzasadniony, ponieważ istnieje już wiele platform współpracy między organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a organami nadzoru ostrożnościowego. EBC współpracuje z organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w państwach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego również na mocy porozumienia, które EBC podpisał w dniu 10 stycznia 2019 r. ⁽³¹⁾, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽³²⁾ („porozumienie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy”). Porozumienie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy ma ponad 50 sygnatariuszy, ponieważ w każdym państwie członkowskim istnieje zazwyczaj więcej niż jeden organ nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do instytucji kredytowych i finansowych oraz umożliwia dwustronną współpracę między EBC a każdym z tych organów nadzoru będących sygnatariuszami porozumienia. Ze względu na dwustronny charakter takiej współpracy oraz biorąc pod uwagę fakt, że nadzór obejmujący całą grupę na mocy dyrektywy (UE) 2015/849 stosuje inne zasady niż nadzór skonsolidowany na mocy dyrektywy 2013/36/UE, porozumienie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy nie okazało się równie aktualne i skuteczne, jak inne narzędzia umożliwiające współpracę wielostronną, takie jak kolegia ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Chociaż porozumienie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy pozwala AMLA na łatwe przystąpienie do niego, a rozporządzenie AMLAR umożliwia również zawarcie specjalnego porozumienia między EBC a AMLA, EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rozporządzenie AMLAR traktuje tę kwestię w sposób elastyczny, biorąc pod uwagę dostępność innych narzędzi współpracy, które mogłyby umożliwić skuteczniejszą współpracę wielostronną - również z myślą o tym, by AMLA stał się czymś więcej niż tylko dodatkowym uczestnikiem procesu wymiany informacji z EBC.
- 3.7. Rozporządzenie AMLAR wymaga ponadto, aby AMLA zapewniał skuteczną współpracę i wymianę informacji między wszystkimi organami nadzoru finansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w ramach systemu tego nadzoru a odpowiednimi organami spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽³³⁾. EBC z zadowoleniem przyjmuje ten przepis, ponieważ w ostatnich latach ustanowiono wiele platform wymiany informacji dla organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz dla organów nadzoru ostrożnościowego, których wzajemne oddziaływanie nie zawsze jest jasne. Na przykład wyżej wymienione organy nadzoru są zobowiązane do wymiany informacji nie tylko bezpośrednio między sobą, ale również za pośrednictwem bazy danych EUNB dotyczącej przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ten przepis dotyczący zapewnienia skutecznej współpracy należy rozszerzyć na jednostki analityki finansowej i niefinansowej organy nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Jednostki analityki finansowej i organy nadzoru ostrożnościowego instytucji kredytowych są już zobowiązane do współpracy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE. Ponieważ Rada Generalna AMLA obejmuje również jednostki analityki finansowej wszystkich państw członkowskich, a AMLA jest zobowiązany do obsługi mecha-

⁽²⁶⁾ Zob. art. 11 ust. 2 rozporządzenia AMLAR.

⁽²⁷⁾ Zob. art. 11 ust. 2 lit. d) rozporządzenia AMLAR.

⁽²⁸⁾ Zob. art. 117 ust. 5 dyrektywy 2013/36/WE.

⁽²⁹⁾ Zob. art. 48 ust. 1 dyrektywy AMLD6.

⁽³⁰⁾ Zob. art. 78 ust. 2 rozporządzenia AMLAR.

⁽³¹⁾ Zob. wielostronne porozumienie w sprawie praktycznych zasad wymiany informacji zgodnie z art. 57a ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849.

⁽³²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

⁽³³⁾ Zob. art. 78 ust. 3 rozporządzenia AMLAR.

nizmu wsparcia i koordynacji jednostek analityki finansowej ⁽³⁴⁾, włączenie jednostek analityki finansowej do zakresu tego przepisu wydaje się uzasadnione. W odniesieniu do niefinansowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu organy nadzoru ostrożnościowego mogą być zmuszone do współpracy z nimi, jeżeli niefinansowe podmioty zobowiązane, na przykład dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, wchodzą w skład tej samej grupy co instytucje kredytowe lub finansowe. W bardziej ogólnym kontekście współpracy z organami nadzoru niefinansowego oraz zgodnie z sugestią EBC zawartą w oddzielnej opinii w sprawie rozporządzenia AMLR1 i dyrektywy AMLD6 należałoby wprowadzić ogólne usprawnienia w zakresie uprawnień do wymiany informacji dla organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, tak aby umożliwić im wymianę informacji z szerszym gronem innych organów. Efektem takiego usprawnienia byłoby automatyczne rozszerzenie, za pośrednictwem przepisów rozporządzenia AMLAR ⁽³⁵⁾, uprawnień AMLA w zakresie wymiany informacji poufnych z innymi organami.

- 3.8. Ponieważ mogą istnieć produkty regulacyjne, takie jak wytyczne lub standardy techniczne, które są skierowane zarówno do organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak i do organów nadzoru ostrożnościowego lub innych organów, lub mają na nie wpływ, ważne jest, aby AMLA współpracował z EUNB, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) przy opracowywaniu tych produktów regulacyjnych. Należy zmienić przepis dotyczący ogólnego wymogu współpracy AMLA z EUNB ⁽³⁶⁾ poprzez uwzględnienie konkretnego odniesienia do współpracy przy opracowywaniu takich produktów regulacyjnych, podobnie do współpracy między AMLA a Europejską Radą Ochrony Danych, zgodnie z propozycją Komisji ⁽³⁷⁾.

4. Procesy stosowane w ramach bezpośredniego i pośredniego nadzoru

- 4.1. Podobnie jak w przypadku wykonywania przez EBC jego zadań w zakresie nadzoru ostrożnościowego proponuje się, aby AMLA korzystał ze wspólnych zespołów nadzorczych (JST) w ramach wykonywania bezpośrednich zadań nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Rozporządzenie AMLAR stanowi, że w skład wspólnych zespołów nadzorczych AMLA będą wchodzić zarówno pracownicy AMLA, jak i pracownicy krajowych organów nadzoru finansowego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz że koordynator wspólnego zespołu nadzorczego będzie „delegowany” z AMLA do krajowego organu nadzoru finansowego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w państwie członkowskim, w którym wybrany podmiot zobowiązany ma swoją siedzibę, za zgodą odpowiednich krajowych organów nadzoru finansowego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽³⁸⁾. W dokumentach towarzyszących wnioskowi ustawodawczemu wspomniano ponadto, że prawie wszyscy pracownicy AMLA, którzy będą częścią wspólnych zespołów nadzorczych, będą fizycznie znajdować się w państwach członkowskich. EBC rozumie w tym kontekście, że termin „delegowany” ⁽³⁹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że koordynator wspólnego zespołu nadzorczego będzie członkiem personelu AMLA, ale że jego standardowe miejsce pracy nie będzie znajdowało się w siedzibie głównej AMLA, lecz w państwie członkowskim, w którym nadzorowany podmiot ma swoją siedzibę główną. Termin „delegowany” nie oznacza zatem w żaden sposób przekazania uprawnień AMLA krajowemu organowi nadzoru finansowego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ani żadnemu innemu organowi w państwach członkowskich. Ponadto EBC zauważa, że rozporządzenie AMLAR powierza wspólnym zespołom nadzorczym zarówno nadzór zdalny, jak i kontrole na miejscu.
- 4.2. EBC z zadowoleniem przyjmuje przyznanie Radzie Wykonawczej AMLA uprawnień nadzorczych w zakresie podejmowania decyzji w odniesieniu do wybranych podmiotów zobowiązanych jako istotny krok w kierunku wzmocnienia nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w UE. Ponadto, uznając w pełni, że nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu może wymagać innej struktury niż nadzór ostrożnościowy, EBC pragnie podzielić się swoimi doświadczeniami z utworzeniem wspólnych zespołów nadzorczych w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Wspólnymi zespołami nadzorczymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego kieruje również koordynator wspólnego zespołu nadzorczego, który zawsze jest pracownikiem EBC. Koordynator wspólnego zespołu nadzorczego znajduje się jednak w siedzibie EBC we Frankfurcie nad Menem, a nie na szczelbie państw członkowskich. Jeżeli chodzi o innych członków wspólnych zespołów nadzorczych, obejmują one zarówno pracowników EBC, jak i pracowników właściwych organów krajowych. Członkowie wspólnych zespołów nadzorczych, którzy są pracownikami EBC, również znajdują się w EBC, a nie na szczelbie państw członkowskich. Z doświadczeń EBC wynika, że ułatwia to komunikację między instytucjami i wymianę najlepszych praktyk, a także pozytywnie przyczynia się do budowania wspólnej kultury nadzoru. Ponadto, aby stymulować dialog w ramach wspólnego zespołu nadzorczego dotyczący optymalnych procedur nadzorczych dla każdego z nadzorowanych podmiotów, co do zasady koordynator wspólnego zespołu nadzorczego w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego nie pochodzi z państwa, w którym znajduje się siedziba główna nadzorowanego banku. Koordynatorzy wspólnych zespołów nadzorczych są co do zasady powoływani na okres od 3 do 5 lat i oczekuje się, że będą oni podlegać regularnej rotacji (pamiętając, że nie wszyscy członkowie wspólnych zespołów nadzorczych mogą podlegać rotacji w tym samym czasie).

⁽³⁴⁾ Zob. art. 33 do 37 rozporządzenia AMLAR.

⁽³⁵⁾ Zob. art. 75 rozporządzenia AMLAR.

⁽³⁶⁾ Zob. art. 77 ust. 1 rozporządzenia AMLAR.

⁽³⁷⁾ Zob. art. 77 ust. 2 rozporządzenia AMLAR.

⁽³⁸⁾ Zob. art. 15 rozporządzenia AMLAR.

⁽³⁹⁾ Zob. art. 15 ust. 2 rozporządzenia AMLAR.

- 4.3. Jeśli chodzi o koncentrację zadań zdalnych i inspekcji na miejscu w tym samym zespole, z doświadczenia EBC wynika, że niezależna funkcja kontrolna na miejscu połączona z regularnym dialogiem między zespołami zdalnymi i zespołami pracującymi na miejscu zwiększa jakość bieżącego nadzoru EBC. Gwarantuje to w szczególności, że opinie wspólnego zespołu nadzorczego powstałe na podstawie wcześniej uzyskanych informacji nie będą miały wpływu na ustalenia z kontroli na miejscu. Jak wyjaśniono w przewodniku EBC dotyczącym kontroli na miejscu i dochodzeń dotyczących modeli wewnętrznych, kontrole na miejscu uzupełniają bieżący nadzór. EBC utrzymuje stałą dogłębną znajomość instytucji kredytowej poprzez prowadzenie bieżącego nadzoru zdalnego, który opiera się głównie na informacjach przekazywanych przez instytucję kredytową, oraz, w drodze kontroli na miejscu, sprawdza m.in. dokładność informacji wykorzystywanych do prowadzenia bieżącego nadzoru. Zespół ds. inspekcji na miejscu, w tym szef misji, działa niezależnie od wspólnego zespołu nadzorczego, ale we współpracy z nim. Po przyjęciu decyzji nadzorczej o przeprowadzeniu inspekcji za jej wykonanie odpowiada wyłącznie szef misji, który jest odpowiedzialny za sporządzenie sprawozdania zawierającego ustalenia zespołu inspekcyjnego. Art. 144 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stanowi, że EBC jest odpowiedzialny za ustanowienie i skład zespołów inspekcyjnych z udziałem właściwych organów krajowych⁽⁴⁰⁾. Zespół kontrolny może składać się z inspektorów EBC, organów nadzoru zatrudnionych przez właściwe organy krajowe państwa członkowskiego kontrolowanego podmiotu prawnego oraz nadzorców z innych właściwych organów krajowych, a także członków wspólnego zespołu nadzorczego lub innych osób upoważnionych przez EBC. Bez względu na pochodzenie, wszyscy członkowie zespołu pracują w imieniu EBC pod kierownictwem szefa misji. Członek wspólnego zespołu nadzorczego nie może zostać mianowany szefem misji. Z doświadczenia EBC wynika, że właściwe obsadzenie zespołu, który wykonuje zarówno zadania nadzorcze na miejscu, jak i kontrole zdalne, może być trudne; to, co może być postrzegane jako wystarczające zasoby ludzkie na co dzień, może oznaczać niedobór personelu w przypadku, gdy część zespołu uczestniczy w kontroli na miejscu⁽⁴¹⁾. Ponadto, kluczowe dla opracowania wspólnego podejścia do działań na miejscu w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego okazało się angażowanie w zespoły inspekcji na miejscu nadzorców z różnych właściwych organów krajowych.
- 4.4. Rozporządzenie AMLAR określa uprawnienia nadzorcze AMLA⁽⁴²⁾ wobec wybranych podmiotów zobowiązanych objętych bezpośrednim nadzorem AMLA, które to uprawnienia dodaje się do uprawnień nadzorczych, które będą dostępne dla wszystkich krajowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z dyrektywą AMLD6⁽⁴³⁾. AMLA będzie również mógł, w drodze instrukcji, zobowiązywać krajowe organy nadzoru finansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do stosowania przysługujących im uprawnień na mocy i zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym, w przypadku gdy rozporządzenie AMLAR nie przyznaje tego rodzaju uprawnień AMLA. Uprawnienia te częściowo pokrywają się z uprawnieniami EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, a bardziej ogólnie z uprawnieniami organów nadzoru ostrożnościowego na mocy dyrektywy 2013/36/UE, na przykład z uprawnieniem do ograniczania działalności, operacji lub sieci nadzorowanych podmiotów⁽⁴⁴⁾ lub z uprawnieniem do żądania zmian w organie zarządzającym nadzorowanego podmiotu⁽⁴⁵⁾. Istnieje już pewne powielanie uprawnień nadzorczych w odniesieniu do uprawnień organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na mocy dyrektywy (UE) 2015/849 oraz implementujących ją przepisów prawa krajowego. Takie powielanie uprawnień nadzorczych wymaga współpracy organów nadzoru ostrożnościowego i organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu uniknięcia konfliktów i niezamierzonych konsekwencji podejmowanych działań, w tym nieskoordynowanej kumulacji środków nadzorczych skierowanych do tej samej instytucji kredytowej. EBC jest gotów współpracować w tym zakresie z AMLA, a także z krajowymi organami nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ponadto ważne jest zapewnienie, aby przed nałożeniem sankcji i środków administracyjnych na podmioty zobowiązane podlegające nadzorowi również innych organów AMLA koordynował swoje działania nadzorcze z innymi właściwymi organami, a w szczególności z odpowiednimi organami nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, w przypadku gdy te działania nadzorcze miałyby wpływ na takie instytucje. W odrębnej opinii w sprawie dyrektywy AMLD6 EBC proponuje zatem zmianę tej dyrektywy w celu ograniczenia niepożądanych skutków potencjalnie nieskoordynowanego wykonywania uprawnień nadzorczych w odniesieniu do tego samego podmiotu zobowiązanego. Uwzględniając odpowiednie przepisy rozporządzenia AMLR1 oraz dyrektyw AMLD6 i AMLAR⁽⁴⁶⁾, EBC rozumie, że ten wymóg koordynacji określony w dyrektywie AMLD6 miałby zastosowanie zarówno do krajowych organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak i do AMLA.

⁽⁴⁰⁾ Termin „właściwy organ” jest zdefiniowany w art. 2 pkt 2) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

⁽⁴¹⁾ W kontekście Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego nadzór na miejscu (tj. inspekcje) jest szczególną funkcją, która funkcjonuje za pośrednictwem specjalnych struktur EBC i właściwych organów krajowych, w tym „misji” ad hoc dla każdej inspekcji, przy czym od personelu wymaga się szczególnych umiejętności i dyspozycyjności (długotrwałe okresy daleko od biura/domu). Dla ogólnej orientacji, w przypadku istotnych instytucji Jednolity Mechanizm Nadzorczy jako całość przeznacza na tę konkretną funkcję na miejscu około 40 % ekwiwalentu pełnego czasu pracy przypisanego do nadzoru zdalnego (za pośrednictwem wspólnych zespołów nadzorczych).

⁽⁴²⁾ Zob. art. 20 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁴³⁾ Zob. art. 41 dyrektywy AMLD6.

⁽⁴⁴⁾ Zob. art. 20 ust. 2 lit. d) rozporządzenia AMLAR.

⁽⁴⁵⁾ Zob. art. 41 ust. 1 lit. f) dyrektywy AMLD6.

⁽⁴⁶⁾ Zob. w szczególności art. 20 ust. 3 rozporządzenia AMLAR, który stanowi, że AMLA ma również uprawnienia i obowiązki, które na mocy odpowiednich przepisów prawa Unii mają organy nadzorcze.

- 4.5. Jeżeli chodzi o pośrednią rolę nadzorczą AMLA, EBC z zadowoleniem przyjmuje propozycję powierzenia AMLA zadania pośredniego nadzoru nad niewybranymi podmiotami zobowiązanymi, ponieważ przyczyni się to do konwergencji praktyk nadzorczych, a także umożliwi AMLA zwracanie się do krajowych organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu o podjęcie działań nadzorczych w wyjątkowych okolicznościach. W jasno określonych przypadkach rozporządzenie AMLAR umożliwia również AMLA zwracanie się do Komisji o zezwolenie na przeniesienie uprawnień nadzorczych w odniesieniu do niewybranego podmiotu zobowiązanego z krajowego organu sprawującego nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na AMLA ⁽⁴⁷⁾. AMLA może wystąpić z takim wnioskiem do Komisji tylko wtedy, gdy krajowy organ nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu nie zastosuje się do wniosku AMLA o przyjęcie decyzji skierowanej do podmiotu zobowiązanego. Chociaż w praktyce mogą wystąpić przypadki, w których zarówno krajowy organ nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jak i AMLA zgadzają się na przekazanie uprawnień nadzorczych, rozporządzenie AMLAR nie przewiduje procedury takiego przekazania w przypadku braku wyżej wspomnianego niezastosowania się do wniosku AMLA. W tym względzie EBC zauważa, że zarówno rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 (w przypadku EBC), jak i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽⁴⁸⁾ (w przypadku Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji) umożliwiają przejęcie uprawnień nadzorczych również na wniosek odpowiedniego organu krajowego ⁽⁴⁹⁾. Możliwość tę należy również udostępnić w ramach systemu nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez okres do trzech lat. Jeżeli wariant ten zostanie włączony do rozporządzenia AMLAR, należałoby przeanalizować odpowiednie zaangażowanie Komisji w ten proces, biorąc pod uwagę między innymi ograniczenia nałożone przez doktrynę Meroni ⁽⁵⁰⁾.
- 4.6. EBC z zadowoleniem przyjmuje szeroki zakres uprawnień i narzędzi umożliwiających AMLA pełnienie funkcji nadzorczej i zapewnienie wysokich standardów nadzorczych w całej Unii. EBC zauważa, że zestaw narzędzi nadzorczych AMLA w obszarze gromadzenia informacji dotyczących niewybranych podmiotów zobowiązanych nie obejmuje niektórych narzędzi dostępnych EBC w odniesieniu do gromadzenia informacji dotyczących mniej istotnych nadzorowanych podmiotów.
- 4.7. Z doświadczenia EBC wynika, że skuteczny nadzór wymaga równowagi między wspieraniem konwergencji praktyk nadzorczych a nadzorem specyficznym dla instytucji. Jest to efektywne narzędzie oceny skuteczności podejść nadzorczych stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich, umożliwiające pośredniemu organowi nadzoru interweniowania w odpowiednim czasie, gdy zajdzie taka potrzeba. EBC zauważa, że zgodnie z rozporządzeniem AMLAR organy nadzoru finansowego są zobowiązane do przekazywania AMLA informacji na temat niewybranych podmiotów zobowiązanych jedynie w bardzo ograniczonej liczbie przypadków ⁽⁵¹⁾.
- 4.8. EBC chciałby podzielić się swoimi doświadczeniami w zakresie nadzoru nad mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Ramy te przewidują możliwość tworzenia przez EBC kategorii mniej istotnych nadzorowanych podmiotów w oparciu o ich ryzykowność i wpływ oraz wymagania od właściwych organów krajowych różnych poziomów informacji (np. powiadomień *ex ante* wyłącznie w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów o wysokim priorytecie, podczas gdy wszystkie mniej istotne nadzorowane podmioty wchodzą w zakres rocznych sprawozdań *ex post* i powiadamiania o pogorszeniu sytuacji finansowej). Podejście to zapewnia proporcjonalność działań nadzorczych i oraz skupienie zasobów na najbardziej krytycznych przypadkach. Roczna sprawozdawczość dotycząca minimalnego zestawu informacji na temat wszystkich mniej istotnych nadzorowanych podmiotów jest również przydatna przy wypełnianiu obowiązków nadzorczych (np. w przypadku przeglądów horyzontalnych, oceny sytuacji specyficznych dla danej instytucji lub prowadzenia dialogu z właściwymi organami krajowymi). Ponadto EBC uczestniczył również w kilku kontrolach na miejscu dotyczących mniej istotnych nadzorowanych podmiotów w celu dalszego wspierania wykonywania jego funkcji nadzorczej.
- 4.9. Zgodnie z rozporządzeniem AMLAR ⁽⁵²⁾ organy nadzoru finansowego są zobowiązane do powiadomienia AMLA, jeżeli sytuacja danego niewybranego podmiotu zobowiązanego szybko i znacząco się pogorszy. Ponieważ kryteria te są stosunkowo wąskie i mają charakter kumulatywny, okoliczność, w której sytuacja niewybranego podmiotu zobowiązanego ulega znacznemu, ale nie szybkiemu pogorszeniu, lub sytuacja pilna, wymagająca natychmiastowej interwencji, ale bez szybkiego i znacznego pogorszenia (np. w przypadku wykrycia istotnych długoterminowych naruszeń) nie skutkowałaby takim powiadomieniem AMLA.

⁽⁴⁷⁾ Zob. art. 30 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Zob. art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

⁽⁵⁰⁾ Wyrok Trybunału z dnia 13 czerwca 1958 r., Meroni/Wysoka Władza (C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7), wyrok Trybunału z dnia 14 maja 1981 r., Romano (C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104), wyrok Trybunału z dnia 12 lipca 2005 r., Alliance for Natural Health i in. (C-154/04 i C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449) oraz wyrok Trybunału z dnia 22 stycznia 2014 r., Zjednoczone Królestwo przeciwko Parlamentowi i Radzie (C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18).

⁽⁵¹⁾ Zob. art. 29 i 30 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁵²⁾ Zob. art. 30 ust. 1 rozporządzenia AMLAR.

- 4.10. Administracyjna Rada Odwoławcza AMLA została utworzona w rozporządzeniu AMLAR ⁽⁵³⁾ podobnie jak w przypadku Administracyjnej Rady Odwoławczej na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. EBC zauważa, że oprócz tego modelu istnieją również inne możliwe podejścia, takie jak model stosowany przez EUNB, ESMA, EIOPA i Jednotliwą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, w ramach którego organy odwoławcze, między innymi, przyjmują decyzje wiążące dla odpowiednich organów, które następnie przyjmują ostateczne zmienione decyzje. Opracowanie rozwiązania najodpowiedniejszego dla AMLA powinno zatem uwzględniać porównanie doświadczeń zebranych podczas funkcjonowania wszystkich modeli.
- 4.11. W przypadku gdy interwencja nadzorcza AMLA będzie obejmować instrukcje lub wnioski skierowane do organów krajowych, istotnymi czynnikami, które należy wziąć pod uwagę, będą różnice w ich odpowiednich uprawnieniach i obowiązkach w ramach krajowych przepisów prawnych wynikające między innymi z krajowych przepisów administracyjnych. W takich sytuacjach AMLA powinien korzystać z pomocy organów krajowych w analizie skutków i ograniczeń takich instrukcji, w tym potencjalnej odpowiedzialności pozaumownej organów zaangażowanych w podejmowanie działań nadzorczych. EBC rozumie, że taka pomoc byłaby objęta ogólnymi przepisami dotyczącymi współpracy zawartymi w rozporządzeniu AMLAR ⁽⁵⁴⁾.

5. Struktura zarządzania AMLA i postanowienia dotyczące ciągłości działania

- 5.1. Rada Generalna AMLA będzie miała dwa składy – nadzorczy i właściwy dla jednostek analityki finansowej ⁽⁵⁵⁾. Rada Generalna w składzie nadzorczym jest zobowiązana do przyjęcia, w charakterze obserwatora, również przedstawiciela EBC wyznaczonego przez Radę ds. Nadzoru EBC oraz przedstawiciela każdego z Europejskich Urzędów Nadzoru, w przypadku gdy omawiane są kwestie wchodzące w zakres ich odpowiednich kompetencji.
- 5.2. EBC z zadowoleniem przyjmuje ten przepis, ponieważ ułatwi on niezbędną interakcję między nadzorem i regulacjami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a regulacjami i nadzorem ostrożnościowym. Obecnie EBC uczestniczy, z punktu widzenia nadzoru ostrożnościowego, w pracach stałego komitetu ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w ramach EUNB ⁽⁵⁶⁾. EBC rozumie, że jego rola obserwatora w AMLA zastąpi w praktyce rolę obserwatora stałym komitecie ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w ramach EUNB, ponieważ komitet ten przestanie istnieć ⁽⁵⁷⁾. W związku z tym rozporządzenie AMLAR ⁽⁵⁸⁾ powinno zostać zmienione tak, aby odnosiło się do „przedstawiciela EBC”, a nie do „przedstawiciela wyznaczonego przez Radę ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego”. EBC przyznaje, że sformułowanie użyte w tym przepisie opiera się na sformułowaniu już użytym w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 ⁽⁵⁹⁾. Jednakże zaangażowanie określonych organów EBC w proces mianowania przedstawicieli EBC wchodzi w zakres kompetencji tych organów określonych w szczególności w traktatach, Statucie ESBC i EBC oraz rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013, a zatem jest kwestią wewnętrznej organizacji EBC. Nie wydaje się właściwe, aby rozporządzenie AMLAR ingerowało w wewnętrzną organizację EBC poprzez określenie, który organ EBC powinien być odpowiedzialny za wyznaczenie jego przedstawiciela.
- 5.3. EBC z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że Rada Generalna AMLA w składzie odpowiedzialnym za jednostki analityki finansowej obejmie również Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, Eurojust i Prokuraturę Europejską, oraz że rozporządzenie AMLAR zawiera wymóg współpracy AMLA z tymi organami Unii ⁽⁶⁰⁾. Wzmocniona współpraca między jednostkami analityki finansowej a organami Unii posiadającymi uprawnienia związane z prawem karnym, którą ma realizować AMLA, jest ważnym krokiem naprzód w szczególności w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej.

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w odrębnym roboczym dokumencie o charakterze technicznym. Dokument roboczy o charakterze technicznym jest dostępny w języku angielskim na stronie EUR-Lex.

⁽⁵³⁾ Zob. art. 60 do 63 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁵⁴⁾ Zob. art. 7 ust. 2 w odniesieniu do wszystkich sytuacji oraz art. 14 ust. 2 w odniesieniu do nadzoru nad wybranymi podmiotami zobowiązanymi.

⁽⁵⁵⁾ Zob. art. 46 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁵⁶⁾ Zob. art. 9a ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

⁽⁵⁷⁾ Zob. art. 86 rozporządzenia AMLAR (uchylający art. 9a, 9b i kilka innych przepisów rozporządzenia (UE) nr 1093/2010).

⁽⁵⁸⁾ Zob. art. 46 ust. 4 rozporządzenia AMLAR.

⁽⁵⁹⁾ Zob. art. 9a ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

⁽⁶⁰⁾ Zob. art. 80 rozporządzenia AMLAR.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 lutego 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 16 lutego 2022 r.****dotycząca projektu dyrektywy i rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu****(CON/2022/5)****(2022/C 210/06)****Wprowadzenie i podstawa prawna**

W dniach 8, 14 i 20 października 2021 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał, odpowiednio, od Parlamentu Europejskiego i Rady wnioski o wydanie opinii na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ⁽¹⁾ (zwanego dalej „AMLR1”) oraz wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmów, które państwa członkowskie powinny wprowadzić, mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2015/849 ⁽²⁾ (zwanej dalej „AMLD6”).

Kompetencje EBC do wydawania opinii opierają się na art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ proponowane rozporządzenie i dyrektywa zawierają przepisy mające wpływ na podstawowe zadanie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) polegające na realizacji polityki pieniężnej Unii zgodnie z art. 127 ust. 2 tiret pierwsze Traktatu, podstawowe zadanie ESBC, jakim jest wspieranie sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych zgodnie z art. 127 ust. 2 tiret czwarte Traktatu, zadania EBC dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi na mocy art. 127 ust. 6 Traktatu, statusu banknotów euro jako prawnego środka płatniczego zgodnie z art. 128 ust. 1 Traktatu oraz wkładu ESBC w stabilność systemu finansowego zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne**1. Zagadnienia ogólne i uwagi wstępne**

- 1.1. Niniejsza opinia dotyczy AMLR1 i AMLD6, które stanowią część pakietu czterech wniosków ustawodawczych opublikowanych przez Komisję Europejską w dniu 20 lipca 2021 r. w celu wzmocnienia unijnych przepisów dotyczących zapobieganiu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Odrębne opinie EBC dotyczą pozostałych dwóch wniosków ustawodawczych: wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) 1094/2010, (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾ (zwanego dalej „AMLAR”) oraz b) wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów (wersja przekształcona) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2021) 420 final.

⁽²⁾ COM(2021) 423 final.

⁽³⁾ COM(2021) 421 final.

⁽⁴⁾ COM(2021) 422 final.

- 1.2. EBC z zadowoleniem przyjmuje tę inicjatywę. Jak zauważono wcześniej w opiniach EBC dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽⁵⁾, EBC zdecydowanie popiera wprowadzenie systemu unijnego, który zapewni państwom członkowskim, organom i instytucjom Unii, a także podmiotom zobowiązanym w UE, skuteczne narzędzia do przeciwdziałania wykorzystywaniu unijnego systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
- 1.3. Unijne ramy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mają wpływ na zadania wykonywane przez EBC w obszarze nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi na mocy art. 127 ust. 6 Traktatu i rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁶⁾, a także na zadania określone w art. 127 ust. 2 Traktatu, które wchodzą w zakres jego mandatu w zakresie bankowości centralnej. Dotyczą one również EBC z instytucjonalnego punktu widzenia.
- 1.4. Po pierwsze, zadanie sprawowania nadzoru nad instytucjami kredytowymi w odniesieniu do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu nie zostało powierzone EBC. Jest to wykluczone na mocy art. 127 ust. 6 Traktatu, który wyraźnie ogranicza zadania, które mogą zostać powierzone EBC, do zadań nadzoru ostrożnościowego. Ważne jest jednak, aby uwzględnić wyniki nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do wykonywania przez EBC zadań nadzoru ostrożnościowego. W szczególności ryzyko wykorzystywania systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ma znaczenie dla podejmowanych przez EBC decyzji nadzoru ostrożnościowego dotyczących nabywania znacznych pakietów akcji w nadzorowanych podmiotach, udzielania i cofania zezwoleń na prowadzenie działalności przez instytucje kredytowe oraz ocen kompetencji i reputacji aktualnej lub potencjalnej kadry kierowniczej nadzorowanych podmiotów, jak również dla prowadzenia bieżącego nadzoru w kontekście procesu przeglądu i oceny nadzorczej. Poważne naruszenia wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mogą negatywnie wpłynąć na reputację instytucji kredytowej, a tym samym stanowić zagrożenie dla jej rentowności. Takie naruszenia mogą również prowadzić do nałożenia istotnych sankcji administracyjnych lub karnych na nadzorowane podmioty i ich pracowników. W niektórych przypadkach poważne naruszenia wymogów w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mogą stanowić bezpośrednią przyczynę cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej. W związku z tym zasadnicze znaczenie ma skuteczny nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz wymiana informacji między organami nadzoru ostrożnościowego i organami nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽⁷⁾. Zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽⁸⁾ oraz w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁹⁾ wprowadzone w ostatnich latach, a także prace Europejskich Urzędów Nadzoru, doprowadziły do ustanowienia procedur ułatwiających tę wymianę informacji, która stała się integralną częścią prac EBC związanych z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi.
- 1.5. Ponadto EBC może działać jako kontrahent szeregu podmiotów zobowiązanych, prowadząc operacje rynkowe w ramach swojego mandatu w zakresie bankowości centralnej. EBC podlega zatem procedurom należytej staranności wobec klienta, które podmioty zobowiązane mają obowiązek stosować w odniesieniu do swoich klientów zgodnie z mającymi zastosowanie ramami przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

⁽⁵⁾ Zob. opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 lutego 2005 r. wydaną na wniosek Rady Unii Europejskiej dotyczącą projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy łącznie z finansowaniem działalności terrorystycznej (COM(2004) 448 final) (Dz.U. C 40 z 17.2.2005, s. 9), opinię Europejskiego Banku Centralnego CON/2013/32 z dnia 17 maja 2013 r. dotyczącą projektu dyrektywy w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu oraz projektu rozporządzenia w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2), opinię Europejskiego Banku Centralnego CON/2016/49 z dnia 12 października 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i zmieniającą dyrektywę 2009/101/WE (Dz.U. C 459 z 9.12.2016, s. 3) oraz opinię Europejskiego Banku Centralnego CON/2018/55 z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) i powiązane akty prawne (Dz.U. C 37 z 30.1.2019, s. 1). Opinie EBC są dostępne na stronie internetowej EUR-Lex.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽⁷⁾ Zob. pkt 1.2 opinii CON/2018/55.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Uwagi szczegółowe

2. Definicja podmiotów zobowiązanych

- 2.1. AMLR1⁽¹⁰⁾ zawiera wykaz podmiotów zobowiązanych do celów AMLR1, AMLD6 i AMLAR. Zgodnie z poprzednimi dyrektywami w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁽¹¹⁾ wykaz podmiotów zobowiązanych nie obejmuje banków centralnych. EBC zauważa, że banki centralne nie należą do żadnej z kategorii podmiotów zobowiązanych w ramach AMLR1, takich jak instytucje kredytowe lub finansowe, ponieważ terminy te są używane jako oddzielna kategoria od banków centralnych w Traktacie i Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanym dalej „Statutem ESBC”). Ponadto unijne akty ustawodawcze regulujące działalność instytucji kredytowych i innych operatorów rynków finansowych, na przykład rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹²⁾, dyrektywa 2013/36/UE, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹³⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽¹⁴⁾ zawierają wyraźne przepisy wyjaśniające, że banki centralne nie wchodzą w ich zakres. Ponieważ unijne ramy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – za pomocą AMLR1 – zmierzają w kierunku rozporządzenia, które będzie bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, wskazane byłoby potwierdzenie tego rozumienia statusu banków centralnych ESBC przez ustawodawcę, w szczególności w odniesieniu do zadań wykonywanych przez banki centralne ESBC na mocy Traktatów. W odniesieniu do dalszych działań, które mogą być prowadzone przez niektóre krajowe banki centralne (KBC) należące do ESBC, EBC rozumie, że w przypadku gdy państwa członkowskie uznają, że określone działania prowadzone przez niektóre KBC, na przykład udostępnianie rachunków bieżących swoim pracownikom, powinny podlegać tym samym wymogom, które określono w AMLR1, lub ich części, zachowują one możliwość osiągnięcia tego za pomocą przepisów krajowych.

3. Aspekty nadzoru ostrożnościowego

3.1. Definicje

- 3.1.1. AMLR1 definiuje termin „organ nadzoru” jako organ, któremu powierzono obowiązki mające na celu zapewnienie przestrzegania przez podmioty zobowiązane wymogów AMLR1⁽¹⁵⁾. Zdefiniowano w nim również termin „właściwy organ”, który obejmuje między innymi organ publiczny o wyznaczonym zakresie odpowiedzialności za zwalczanie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu⁽¹⁶⁾. Niektóre zadania w zakresie nadzoru ostrożnościowego obejmują elementy związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, gdzie jednak organy nadzoru ostrożnościowego, w tym EBC, muszą opierać się na ocenach ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, identyfikowaniu naruszeń wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub innych danych przekazywanych przez organy nadzorcze ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W związku z tym AMLAR⁽¹⁷⁾ klasyfikuje zarówno organy odpowiedzialne za nadzór ostrożnościowy na mocy dyrektywy 2013/36/UE, jak i EBC w zakresie w jakim wykonuje on swoje zadania na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, jako „organy spoza obszaru przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu”. EBC rozumie zatem, że ani termin „organ nadzoru”, ani termin „właściwy organ” w AMLR1 nie mają obejmować EBC ani innych organów nadzoru ostrożnościowego.

⁽¹⁰⁾ Zob. art. 3 AMLR1.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 166 z 28.6.1991, s. 77), dyrektywa 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/308/EWG w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 76), dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁵⁾ Zob. art. 2 pkt 32) AMLR1.

⁽¹⁶⁾ Zob. art. 2 pkt 31) AMLR1.

⁽¹⁷⁾ Zob. art. 2 ust. 1 pkt 5) AMLAR.

3.2. Funkcja ds. zgodności z przepisami w ramach podmiotów zobowiązanych

3.2.1. AMLR1 ⁽¹⁸⁾ definiuje dwie kategorie kadry kierowniczej wyższego szczebla jako osoby odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez podmioty zobowiązane: „kierownik ds. zgodności z przepisami” i „pracownik ds. zgodności z prawem”. Kierownik ds. zgodności z przepisami musi być członkiem zarządu (lub równoważnego organu zarządzającego) podmiotu zobowiązanego i jest odpowiedzialny za wdrażanie strategii, środków kontroli i procedur podmiotu zobowiązanego w celu zapewnienia zgodności z AMLR1 oraz za otrzymywanie informacji na temat znaczących lub istotnych niedociągnięć w takich politykach, środkach kontroli i procedurach. Przepis ten zawiera rozwinięcie przepisu zawartego obecnie w dyrektywie (UE) 2015/849 ⁽¹⁹⁾, który zawiera termin „zarząd”. Nowy przepis został zaproponowany w ramach AMLR1, który, jako rozporządzenie, nie zostanie transponowany do prawa krajowego przy użyciu odpowiednich terminów obowiązujących w tych przepisach krajowych. W związku z tym sugeruje się użycie bardziej ogólnego terminu „organ zarządzający” zamiast sformułowania „zarząd lub, jeżeli nie ma zarządu, równoważny organ zarządzający”. Termin „organ zarządzający” jest stosowany w szeregu aktów unijnych regulujących działalność instytucji kredytowych i finansowych, takich jak dyrektywa 2013/36/UE, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽²⁰⁾ (zawierająca termin „organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy”), dyrektywa 2014/65/UE i rozporządzenie (UE) nr 600/2014 ⁽²¹⁾, a także dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 ⁽²²⁾ (która najczęściej posługuje się terminem „organ administrujący lub zarządzający”). AMLR1 mógłby zatem zostać tak zmieniony, aby stanowił, że kierownik ds. zgodności z przepisami powinien być członkiem „organu zarządzającego”.

3.2.2. AMLR1 stanowi, że kierownik ds. zgodności z przepisami musi regularnie składać regularne sprawozdania radzie dyrektorów lub równoważnemu organowi zarządzającemu. W przypadku jednostek dominujących osoba ta jest również odpowiedzialna za nadzór nad strategiami, środkami kontroli i procedurami obejmującymi całą grupę. W odniesieniu do instytucji kredytowych organ zarządzający przyjmuje decyzje kolektywnie i jest odpowiedzialny między innymi za zatwierdzanie i przegląd strategii i polityk dotyczących podejmowania ryzyka, na które instytucja jest lub może być narażona, zarządzania nim, monitorowania go i ograniczania go ⁽²³⁾. AMLR1 powinien zatem wyjaśniać, że wyznaczenie kierownika ds. zgodności z przepisami nie wpływa na kolektywną odpowiedzialność organu zarządzającego na mocy innych aktów Unii.

3.2.3. AMLR1 ⁽²⁴⁾ wprowadza wymóg, aby pracownik ds. zgodności z prawem był powoływany przez zarząd lub organ zarządzający nadzorowanego podmiotu i był odpowiedzialny za bieżące funkcjonowanie polityki podmiotu zobowiązanego w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także za zgłaszanie podejrzanych transakcji jednostce analityki finansowej. Pracownik ds. zgodności z prawem będzie członkiem kadry kierowniczej wyższego szczebla podmiotu zobowiązanego ⁽²⁵⁾. EBC rozumie, że w instytucjach kredytowych pracownik ds. zgodności z prawem i kierownik ds. zgodności z przepisami będą stanowić część funkcji kontroli wewnętrznej, które będą musiały być wykonywane zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE interpretowaną w świetle mających zastosowanie wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) ⁽²⁶⁾. Oznacza to między innymi niezależność pracownika ds. zgodności z prawem i kierownika ds. zgodności z przepisami, ograniczenie łączenia ich funkcji z innymi funkcjami w ramach instytucji kredytowej, wystarczające zasoby do wykonywania ich funkcji oraz dostęp do organu zarządzającego.

3.2.4. AMLR1 stanowi ponadto, że w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych podlegających kontrolom kadry kierowniczej wyższego szczebla na mocy innych aktów Unii pracownicy ds. zgodności z prawem podlegają weryfikacji, czy spełniają te wymogi. EBC rozumie, że przepis ten odnosi się wyłącznie do wymogów określonych w innych aktach Unii i nie ustanawia żadnych dodatkowych wymogów dotyczących weryfikacji odpowiedniości pracownika ds. zgodności z prawem lub kierownika ds. zgodności z przepisami. Oznacza to, że jedynie w przypadku gdy inne akty Unii wymagają, aby pracownik ds. zgodności z prawem lub kierownik ds. zgodności z przepisami podlegali weryfikacji odpowiedniości, taka weryfikacja zostanie przeprowadzona zgodnie z tymi innymi aktami Unii. Wskazane byłoby wyjaśnienie kilku praktycz-

⁽¹⁸⁾ Zob. art. 9 AMLR1.

⁽¹⁹⁾ Zob. art. 46 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849.

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

⁽²³⁾ Zob. art. 76 ust. 1 dyrektywy 2013/36/WE.

⁽²⁴⁾ Zob. art. 9 ust. 3 AMLR1.

⁽²⁵⁾ W rozumieniu art. 2 pkt 28) AMLR1.

⁽²⁶⁾ Zob. w szczególności wytyczne EUNB w sprawie zarządzania wewnętrznego na podstawie dyrektywy 2013/36/UE (EBA/GL/2021/05). Dostępne na stronie internetowej EUNB.

nych zasad dotyczących sytuacji, w których weryfikacja odpowiedności pracownika ds. zgodności z prawem lub kierownika ds. zgodności z przepisami jest przeprowadzana przez organ inny niż organ sprawujący nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Po pierwsze, należy zapewnić, aby w takiej sytuacji odpowiednie organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przekazywały temu organowi wszelkie niezbędne informacje w ramach swoich kompetencji nadzorczych i w razie potrzeby współpracowały z innymi organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Na przykład, jeżeli organom nadzoru ostrożnościowego powierza się zadanie przeprowadzenia oceny odpowiedności pracownika ds. zgodności z prawem lub kierownika ds. zgodności z przepisami, zazwyczaj będą one w stanie ocenić niektóre kryteria odpowiedności, takie jak reputacja, uczciwość i etyka danej osoby. Jeżeli chodzi jednak o inne kryteria, takie jak to, czy dana osoba posiada odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie do pełnienia funkcji pracownika ds. zgodności z prawem lub kierownika ds. zgodności z przepisami, wiedzą fachową i niezbędnymi informacjami dysponują organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Po drugie, biorąc pod uwagę znaczenie wkładu organów sprawujących nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w weryfikacji odpowiedności oraz znaczenie pracowników ds. zgodności z prawem i kierowników ds. zgodności z przepisami dla mandatu organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu określonego w AMLR1⁽²⁷⁾, organy te powinny mieć uprawnienie wykluczania osób, które ich zdaniem nie posiadają niezbędnej wiedzy, umiejętności i doświadczenia, z pełnienia funkcji pracowników ds. zgodności z prawem i kierowników ds. zgodności z przepisami, nawet jeżeli ogólną weryfikację odpowiedności przeprowadza inny organ. Ponieważ jednak dana osoba może zostać wyznaczona do pełnienia wielu funkcji w ramach podmiotu zobowiązanego, należy zapewnić, aby negatywne stanowisko organu sprawującego nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do funkcji pracownika ds. zgodności z prawem lub kierownika ds. zgodności z przepisami nie wpływało na możliwość wydania przez organ odpowiedzialny za ogólną weryfikację odpowiedności pozytywnej decyzji w odniesieniu do wszelkich innych funkcji takiej wyznaczonej osoby. W tym celu należy również wyjaśnić, że zadania kierownika ds. zgodności z przepisami, o których mowa w AMLR1⁽²⁸⁾, dotyczą wyłącznie zapewnienia zgodności z AMLR1. Po trzecie, ponieważ oceny odpowiedności podlegają rygorystycznym terminom, należy wyjaśnić, że wkład organu sprawującego nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w ogólnej weryfikacji odpowiedności musi zostać przekazany w odpowiednim terminie. W związku z tym proponuje się również uwzględnienie sytuacji, w których organ sprawujący nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu nie przedstawi oceny w wyznaczonym terminie. Po czwarte, ponieważ organ odpowiedzialny za ogólną weryfikację odpowiedności będzie w pełni opierał się na wkładzie organu sprawującego nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do wiedzy, umiejętności i doświadczenia wyznaczonej osoby, sugeruje się, aby ocena organów sprawujących nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stała się częścią decyzji organu dokonującego ogólnej weryfikacji odpowiedności. Po piąte, zaleca się ponadto, aby wytyczne dotyczące współpracy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przewidziane w AMLD6⁽²⁹⁾ zawierały również praktyczne zasady współpracy organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu z EBC i właściwymi organami krajowymi określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013 w procesie weryfikacji odpowiedności pracowników ds. zgodności z prawem i kierowników ds. zgodności z przepisami, a także określały konkretne terminy, w których organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mają wnieść wkład do weryfikacji odpowiedności.

3.3. *Uprawnienia organów nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do nakładania sankcji i środków administracyjnych*

- 3.3.1. AMLD6 określa szeroki zakres sankcji i środków administracyjnych dostępnych organom nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu⁽³⁰⁾, które w niektórych sytuacjach mogą zbiegać się z sankcjami i środkami nakładanymi przez inne organy nadzoru, w tym EBC podczas wykonywania jego zadań na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, lub kolidować z tymi sankcjami i środkami. Z tego względu proponuje się utworzenie odpowiedniego mechanizmu koordynacji między organami nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a innymi zainteresowanymi organami, w tym organami nadzoru ostrożnościowego. Takie rozwiązania mogłyby wspierać organy w planowaniu i realizacji sankcji i środków oraz zapobiegać wszelkim niezamierzonym konfliktom ich skutków. W dłuższej perspektywie ważne będzie dalsze wyjaśnienie praktycznych aspektów procesów koordynacji za pomocą wytycznych (lub innego dokumentu regulacyjnego) w celu zapewnienia, aby zainteresowane organy były w stanie podejmować wymagane działania w krótkich terminach, jasno określonych w prawodawstwie. Ma to również znaczenie dla współpracy w zakresie oceny odpowiedności (zob. pkt 3.2.4). Ponadto w przypadku gdy organom nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i organom nadzoru ostrożnościowego powierza się takie same lub podobne uprawnienia nadzorcze, wytyczne powinny zapewniać, aby w każdym przypadku uprawnienia te były wykonywane przez organ, który jest najbardziej kompetentny do ich stosowania w tym konkretnym przypadku. Ponieważ opracowanie takich wytycznych może wymagać współpracy między Urzędem ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniem Terroryzmu a EUNB (oraz ewentualnie również Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), w swojej oddzielnej opinii w sprawie AMLAR EBC zaproponował szczegółowe przepisy ułatwiające współpracę tych organów w zakresie opracowywania produktów regulacyjnych.

⁽²⁷⁾ Zob. art. 2 pkt 32) AMLR1.

⁽²⁸⁾ Zob. art. 9 ust. 1 i 2 AMLR1.

⁽²⁹⁾ Zob. art. 52 lit. a) AMLD6.

⁽³⁰⁾ Zob. art. 39 do 41 AMLD6.

- 3.3.2. Uprawnienia zaproponowane w AMLD6 dla organów sprawujących nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmują również uprawnienie do cofania lub zawieszenia zezwoleń dla podmiotów zobowiązanych oraz do nałożenia tymczasowego zakazu wykonywania funkcji kierowniczych w podmiotach zobowiązanych przez osobę, która wykonuje obowiązki zarządcze w podmiocie zobowiązanym⁽³¹⁾. W wielu przypadkach organ właściwy do udzielania i cofania zezwoleń różnym rodzajom podmiotów zobowiązanych lub do podejmowania decyzji w sprawie odpowiedności członków ich organów zarządzających lub osób pełniących kluczowe funkcje nie jest jednak tym samym organem, który sprawujący nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ponadto uprawnienia do udzielania i cofania zezwoleń lub podejmowania decyzji w sprawie odpowiedności mogą być regulowane aktami ustawodawczymi innymi niż przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Na przykład udzielanie zezwoleń instytucjom kredytowym w Unii jest regulowane przede wszystkim dyrektywą 2013/36/UE, a w przypadku instytucji kredytowych mających siedzibę w państwach członkowskich uczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym wyłączną kompetencję do udzielania i cofania zezwoleń powierzono EBC. Ponadto takie akty ustawodawcze mogą nie przewidywać możliwości zawieszenia zezwolenia - tak jest na przykład w przypadku dyrektywy 2013/36/UE. EBC zauważa, że przepisy te są obecnie zawarte w dyrektywie (UE) 2015/849 oraz że w odniesieniu do niektórych podmiotów zobowiązanych organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mogą być uprawnione do udzielania i cofania zezwoleń. Aby jednak odzwierciedlić fakt, że w niektórych sytuacjach wyłączne uprawnienie do cofnięcia zezwoleń podmiotom zobowiązanym jest wykonywane przez organy inne niż organy sprawujące nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz aby uniknąć powielania uprawnień nadzorczych w innych sytuacjach, należy wyjaśnić, że w przypadku gdy uprawnienie do cofnięcia zezwolenia lub do podjęcia innego działania w odniesieniu do zezwolenia udzielonego podmiotowi zobowiązanemu należy do innego organu, organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mają możliwość proponowania cofnięcia zezwolenia lub podjęcia innego działania w odniesieniu do zezwolenia organowi właściwemu do podjęcia takiego działania. Podobnie w przypadku gdy decyzje dotyczące odpowiedności członków organu zarządzającego lub osób pełniących kluczowe funkcje należą do kompetencji innego organu, dyrektywa AMLD6 powinna określać, że organy sprawujące nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu są uprawnione do proponowania przyjęcia decyzji organowi właściwemu do podjęcia takiego działania. Sformułowanie to byłoby również bardziej dostosowane do brzmienia zaproponowanego przez Komisję w rozporządzeniu AMLAR⁽³²⁾.
- 3.3.3. W dyrektywie AMLD6 określono, że w przypadku stwierdzenia naruszeń, które nie zostały uznane za wystarczająco poważne, aby podlegały karze administracyjnej, organy nadzoru mogą podjąć decyzję o nałożeniu środków administracyjnych⁽³³⁾. Niektóre środki administracyjne wymienione w AMLD6 mogą jednak mieć poważniejszy wpływ na podmiot zobowiązany, niż sankcje administracyjne. Ograniczenie środków administracyjnych innych niż sankcje do mniej poważnych naruszeń mogłoby ograniczyć wybór najwłaściwszej reakcji nadzorczej na naruszenia wymogów AMLR1 przez organ ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Proponuje się zatem usunięcie tego sformułowania z AMLD6. Można również rozważyć ujednolicenie sformułowań zawartych w art. 41 ust. 1 dyrektywy AMLD6 i art. 20 ust. 1 rozporządzenia AMLAR. Ten pierwszy przepis wymaga, aby organy nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu posiadały wymienione w nim uprawnienia w przypadku stwierdzenia naruszeń AMLR1, natomiast drugi przepis jest szerszy i przewiduje, że AMLA będzie miał uprawnienia nadzorcze również w przypadkach prawdopodobnych naruszeń AMLR1 oraz w sytuacjach, w których mechanizmy wdrożone przez wybrany podmiot zobowiązany nie zapewniają prawidłowego zarządzania ryzykiem. Po ujednoliceniu tych przepisów, w celu zminimalizowania potencjalnych konfliktów z przepisami ostrożnościowymi należy ponadto określić, że - w przypadku gdy przepisy AMLD6 i AMLAR wiążą korzystanie z uprawnień nadzorczych z niedociągnięciami w zarządzaniu ryzykiem przez podmioty zobowiązane - dotyczy to wyłącznie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a nie innych rodzajów ryzyka.
- 3.4. *Współpraca i wymiana informacji między organami*
- 3.4.1. Dyrektywa AMLD6 określa obowiązki zachowania tajemnicy zawodowej przez organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do instytucji kredytowych i finansowych (zwane dalej „organami nadzoru finansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu”) i przewiduje wyłączenia, w ramach których organy nadzoru finansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będą upoważnione do przekazywania informacji poufnych innym organom⁽³⁴⁾. Wydaje się, że przepisy te nie zezwalają na wymianę informacji poufnych z niektórymi rodzajami organów, mimo że taka wymiana może być konieczna w praktyce. Na przykład AMLD6 zobowiązuje organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do współpracy z właściwymi organami⁽³⁵⁾ i organami podatkowymi⁽³⁶⁾, wydaje się jednak, że upoważnienie do przekazy-

⁽³¹⁾ Zob. art. 41 ust. 1 lit. e) oraz f) dyrektywy AMLD6.

⁽³²⁾ Zob. art. 20 ust. 2 lit. i) AMLAR, który stanowi, że Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu jest uprawniony do „kierowania wniosków o cofnięcie zezwolenia wybranemu podmiotowi zobowiązanemu do organu, który udzielił takiego zezwolenia”.

⁽³³⁾ Zob. art. 41 ust. 1 AMLD6.

⁽³⁴⁾ Zob. w szczególności art. 50 i 51 AMLD6.

⁽³⁵⁾ Termin „właściwy organ” jest zdefiniowany w art. 2 pkt 31) AMLR1 i obejmuje: a) jednostki analityki finansowej; b) organy nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będące podmiotami publicznymi lub organami publicznymi nadzorującymi organy samorządu zawodowego; c) właściwe organy, których zadaniem jest prowadzenie dochodzeń w sprawie prania pieniędzy, przestępstw źródłowych lub finansowania terroryzmu bądź pełni funkcję wykrywania, zajmowania lub zabezpieczania i konfiskaty mienia pochodzącego z przestępstwa; d) organy publiczne o wyznaczonym zakresie odpowiedzialności za zwalczanie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

⁽³⁶⁾ Zob. art. 45 AMLD6.

wania tym organom informacji poufnych zależy od tego, czy państwa członkowskie zdecydują się zezwolić na taką wymianę ⁽³⁷⁾. Aby zwiększyć kompletność wykazu wyłączeń od ogólnego wymogu zachowania tajemnicy zawodowej na mocy dyrektywy AMLD6 ⁽³⁸⁾, można przeprowadzić badanie wśród organów sprawujących nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu określenia rodzajów podmiotów, którym organy te w praktyce przekazują informacje poufne. Dodatkowo można rozważyć ewentualne interakcje z innymi organami na mocy projektu rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów ⁽³⁹⁾. Ponadto wydaje się, że dyrektywa AMLD6 nie ustanawia wymogu zachowania tajemnicy zawodowej przez organy sprawujące nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych innych niż instytucje kredytowe lub finansowe (zwanych dalej łącznie „organami nadzoru niefinansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu”). Nie jest jasne, czy w takiej sytuacji organy nadzoru finansowego i niefinansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu mogą skutecznie współpracować ze sobą oraz z innymi organami.

3.4.2. Dyrektywa AMLD6 wymaga, aby wymiana informacji między organami nadzoru ostrożnościowego i organami nadzoru finansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu podlegała wymogom dotyczącym tajemnicy zawodowej określonym w dyrektywie AMLD6 ⁽⁴⁰⁾. Ponieważ system tajemnicy zawodowej, któremu podlegają organy nadzoru ostrożnościowego, jest uregulowany w innych aktach Unii, takich jak dyrektywa 2013/36/UE w odniesieniu do organów nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, sugeruje się zmianę odpowiednich przepisów dyrektywy AMLD6, tak aby obejmowały one również równoważne wymogi dotyczące tajemnicy zawodowej. Ponadto proponuje się, aby wymóg ten miał również zastosowanie do wymiany informacji z innymi organami wymienionymi w dyrektywie AMLD6 ⁽⁴¹⁾, tak aby zapewnić spójne traktowanie przekazywanych informacji, niezależnie od tego, które organy są zaangażowane w ich wymianę. Takie zmiany byłyby zgodne z rozwiązaniem zaproponowanym w innych przepisach dyrektywy AMLD6 ⁽⁴²⁾ i przyjętym przez ustawodawców w dyrektywie 2013/36/UE ⁽⁴³⁾.

3.4.3. Wydaje się, że dyrektywa AMLD6 nie upoważnia organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do wymiany informacji z bankami centralnymi ⁽⁴⁴⁾. Ważnymi informacjami dla banku centralnego mogą być informacje, że organ sprawujący nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zamierza nałożyć na instytucję kredytową istotną sankcję administracyjną ⁽⁴⁵⁾ lub zaproponować cofnięcie zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy AMLD6 ⁽⁴⁶⁾. Proponuje się dodanie odpowiedniego upoważnienia do wymiany informacji do dyrektywy AMLD6, przynajmniej w odniesieniu do organów nadzoru finansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Należy również doprecyzować, że banki centralne mogą wykorzystywać otrzymane informacje do wykonywania swoich zadań.

3.4.4. Wydaje się, że dyrektywa AMLD6 nie zezwala organom nadzoru niefinansowego ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu na wymianę informacji poufnych z organami nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i finansowymi. Taka wymiana może być uzasadniona, jeżeli podmioty zobowiązane inne niż instytucje kredytowe lub finansowe, takie jak dostawcy kredytów hipotecznych lub kredytów konsumentskich ⁽⁴⁷⁾, wchodzi w skład grupy, która obejmuje również instytucje kredytowe lub finansowe. Proponuje się zatem dodanie takiego zezwolenia.

3.5. *Przeprowadzanie analizy due diligence klienta w sytuacjach, w których stwierdzono, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością*

3.5.1. AMLR1 wymaga, aby w odniesieniu do instytucji kredytowych przeprowadzanie analizy *due diligence* klienta odbywało się również pod nadzorem organów nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w momencie, gdy instytucja została uznana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽⁴⁸⁾ lub gdy depozyty są niedostępne zgodnie z dyrek-

⁽³⁷⁾ Zob. art. 51 ust. 2 AMLD6.

⁽³⁸⁾ Zob. rozdział V dyrektywy AMLD6.

⁽³⁹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków kryptoaktywów i zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937 (COM(2020) 593 final).

⁽⁴⁰⁾ Zob. ostatni akapit art. 50 ust. 2 dyrektywy AMLD6.

⁽⁴¹⁾ Zob. art. 50 ust. 2 AMLD6.

⁽⁴²⁾ Zob. art. 51 ust. 1 i 2 AMLD6.

⁽⁴³⁾ Zob. na przykład art. 56 dyrektywy 2013/36/UE.

⁽⁴⁴⁾ Zob. art. 50 i art. 51 dyrektywy AMLD6.

⁽⁴⁵⁾ Zob. art. 40 dyrektywy AMLD6.

⁽⁴⁶⁾ Zob. art. 41 ust. 1 lit. e) dyrektywy AMLD6.

⁽⁴⁷⁾ Zob. art. 3 ust. 3 lit. k) AMLR1.

⁽⁴⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

tywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE⁽⁴⁹⁾. W takich przypadkach organy nadzoru decydują o intensywności i zakresie takiej analizy *due diligence* klienta, uwzględniając szczególne okoliczności danej instytucji kredytowej⁽⁵⁰⁾. Przeprowadzenie takiej analizy w odniesieniu do wszystkich lub znacznej części klientów instytucji może być stosunkowo uciążliwe i wymaga znacznej ilości czasu, w szczególności jeżeli instytucja kredytowa nie zgromadziła odpowiednich informacji od swoich klientów. Proponuje się zatem doprecyzowanie, że przeprowadzanie analizy *due diligence* klienta powinno być stosowane tylko wtedy, gdy jest to konieczne.

4. Limit płatności gotówkowych

- 4.1. AMLR1 wprowadza zakaz przyjmowania lub wykonywania przez podmioty prowadzące handel towarami i świadczące usługi płatności gotówkowych przekraczających 10 000 EUR lub równoważną kwotę w innych walutach. AMLR1 umożliwia również państwom członkowskim zachowanie niższych limitów lub, po konsultacji z EBC, przyjęcie niższych limitów⁽⁵¹⁾. Przyjęcie tego przepisu wyklucza używanie banknotów euro w transakcjach konsumentów z przedsiębiorcami i między przedsiębiorcami powyżej wskazanego progu.
- 4.2. Zgodnie z Traktatem EBC ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji banknotów euro w Unii⁽⁵²⁾. Banknoty euro emitowane przez EBC i KBC strefy euro są jedynymi banknotami o statusie prawnego środka płatniczego w strefie euro⁽⁵³⁾. Wprowadzenie takiego zakazu oznaczałoby zatem, że używanie jedynego środka płatniczego o statusie legalnego środka płatniczego zgodnie z prawem pierwotnym powyżej wskazanego progu jest niezgodne z prawem. Do prawodawcy Unii należy zapewnienie, aby zakaz ten nie naruszał w sposób nieuzasadniony podstawowego prawa własności, o którym mowa w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽⁵⁴⁾. W tym kontekście EBC zauważa, że prawo własności nie jest prawem nieograniczonym, lecz może podlegać ograniczeniom w interesie publicznym oraz w przypadkach i na warunkach przewidzianych w przepisach prawa. We wcześniejszych opiniach EBC uznał zwalczanie prania pieniędzy za leżące w interesie publicznym⁽⁵⁵⁾. Ważne jest, aby takie ograniczenia były oparte na odpowiednich dowodach i zgodne z zasadą proporcjonalności, tj. aby były odpowiednie do osiągnięcia uzasadnionego celu i nie wykraczały poza to, co jest konieczne⁽⁵⁶⁾.
- 4.3. Pojęcie „prawnego środka płatniczego” było przedmiotem analizy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W szczególności Trybunał wyjaśnił, że pojęcie „prawnego środka płatniczego” w odniesieniu do środka płatniczego denominowanego w jednostce monetarnej oznacza, że przyjęcia tego środka płatniczego nie można co do zasady odmówić w ramach zaspokojenia długu wyrażonego w tej samej jednostce monetarnej, przy czym zaspokojenie następuje według jego wartości nominalnej i ze skutkiem zwalniającym⁽⁵⁷⁾. Wyjaśniając pojęcie „prawnego środka płatniczego” w prawie Unii, Trybunał wziął pod uwagę zalecenie Komisji 2010/191/EU⁽⁵⁸⁾, które dostarcza użytecznych wskazówek do interpretacji odpowiednich przepisów prawa Unii. Pkt 1 zalecenia 2010/191/UE stanowi, że w sytuacji gdy istnieje zobowiązanie pieniężne, status banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego powinien obejmować: a) obowiązkową akceptację takich banknotów i monet b) akceptację ich pełnej wartości nominalnej, c) ich umarzania zobowiązań pieniężnych. Zdaniem Trybunału zapis ten świadczy o tym, że koncepcja „prawnego środka płatniczego” obejmuje między innymi obowiązek przyjmowania co do zasady, do celów zapłaty, banknotów i monet denominowanych w euro⁽⁵⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

⁽⁵⁰⁾ Zob. art. 15 ust. 4 AMLR1.

⁽⁵¹⁾ Zob. art. 59 AMLR1.

⁽⁵²⁾ Pierwsze zdanie art. 128 ust. 1 Traktatu oraz pierwsze zdanie art. 16 Statutu ESBC.

⁽⁵³⁾ Trzecie zdanie art. 128 ust. 1 Traktatu oraz trzecie zdanie art. 16 Statutu ESBC.

⁽⁵⁴⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391).

⁽⁵⁵⁾ Zob. opinię CON/2014/37, opinię CON/2017/18 oraz opinię CON/2019/4.

⁽⁵⁶⁾ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 69 do 70.

⁽⁵⁷⁾ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 46.

⁽⁵⁸⁾ Zalecenie Komisji 2010/191/UE z dnia 22 marca 2010 r. dotyczące zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego (Dz.U. L 83 z 30.3.2010, s. 70).

⁽⁵⁹⁾ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 46 do 49.

- 4.4. Trybunał wyjaśnił jednak dalej, że ów status prawnego środka płatniczego nie implikuje bezwzględnego obowiązku przyjmowania, lecz jedynie przyjmowania banknotów denominowanych w euro jako środka płatniczego co do zasady. W szczególności status banknotów euro jako prawnego środka płatniczego nie uniemożliwia państwu członkowskiemu, w ramach wykonywania jego własnych uprawnień, wprowadzania z uzasadnionych względów interesu publicznego odstępstw od ogólnej zasady przyjmowania banknotów euro do celów wykonywania zobowiązań pieniężnych, pod warunkiem spełnienia określonych warunków ⁽⁶⁰⁾. Chociaż orzeczenie Trybunału w przedmiotowej sprawie dotyczyło środka wprowadzonego przez państwo członkowskie, EBC uważa, że takie samo rozumowanie ma zastosowanie do środków, które Unia wprowadza w ramach wykonywania swoich uprawnień.
- 4.5. Warunki ustanowione przez Trybunał w odniesieniu do ograniczeń statusu banknotów euro jako środka płatniczego w szczególności wymagają, aby: a) uregulowania takie nie miały na celu przesądzenia o posiadaniu przez te banknoty statusu prawnego środka płatniczego ani owym przesądzeniem nie skutkowały, b) uregulowania takie nie prowadziły do zanegowania – de iure lub de facto – statusu tych banknotów jako prawnego środka płatniczego, w szczególności poprzez zakwestionowanie możliwości wykonania co do zasady zobowiązania pieniężnego za pomocą takiej gotówki, c) uregulowania takie zostały przyjęte z uwagi na względy interesu publicznego, d) wynikające z tego uregulowania ograniczenie możliwości dokonywania zapłaty w gotówce było zdatne do realizacji zamierzonych celów interesu publicznego, e) uregulowania takie nie wykraczały poza to, co jest konieczne do ich realizacji ⁽⁶¹⁾.
- 4.6. EBC zauważa, że celem ani skutkiem art. 59 AMLR1 nie jest przesądzenia o posiadaniu przez te banknoty statusu prawnego środka płatniczego. Ponadto EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pomimo braku analizy lub oceny skutków, próg zamierzonego zakazu transakcji między konsumentami a przedsiębiorcami oraz między przedsiębiorcami ma zostać ustalony na wystarczająco wysokim poziomie, aby uniknąć faktycznych skutków w postaci do zanegowania statusu banknotów euro jako prawnego środka płatniczego. Faktyczne zanegowanie statusu banknotów euro jako prawnego środka płatniczego może nastąpić m.in. w przypadku ustalenia tak niskich progów, że zagraża to opłacalności stosowania gotówki jako ogólnie i powszechnie akceptowanego środka płatniczego oraz zagraża funkcjonowaniu cyklu gotówkowego, co ostatecznie wpływa również na transakcje poniżej progu. EBC zauważa w tym kontekście, że gotówka nadal odgrywa ważną rolę w społeczeństwie oraz że EBC i krajowe banki centralne strefy euro są nadal zaangażowane w ochronę jej istnienia, powszechnej dostępności i użyteczności jako środka płatniczego i przechowywania wartości. W związku z tym wszelkie takie ograniczenia płatności gotówkowych i cele przez nie realizowane powinny być szczegółowo wyjaśniane ogółowi społeczeństwa przez unijne i właściwe organy krajowe za pomocą odpowiednich środków komunikacji w celu utrzymania zaufania publicznego do gotówki euro jako ważnego, zgodnego z prawem i zaufanego środka płatniczego. Zaleca się, aby te środki komunikacji obejmowały również kwestie dotyczące mniej restrykcyjnych środków, takich jak obowiązek zgłaszania transakcji przekraczających określony próg, oraz powody, dla których takie mniej restrykcyjne środki uznano za mniej skuteczne.
- 4.7. Możliwość zapłaty gotówką pozostaje szczególnie ważna dla tych, którzy z różnych uzasadnionych powodów wolą używać gotówki zamiast innych instrumentów płatniczych lub nie mają dostępu do systemu bankowego i elektronicznych środków płatniczych. Gotówka jest również ogólnie przydatna i doceniana jako instrument płatniczy, ponieważ umożliwia przeprowadzanie płatności w sposób niezależny oraz zapewnia ochronę danych i prywatność. Ponadto jest ona powszechnie akceptowana, szybka i ułatwia kontrolę nad wydatkami płatnika. Jest to obecnie również jedyny instrument płatniczy umożliwiający obywatelom rozrachunek transakcji w pieniądzu banku centralnego, który jest przy tym natychmiastowy ⁽⁶²⁾, bez pośrednictwa i bez dodatkowych opłat. Rozrachunek transakcji płatniczej w gotówce nie wymaga ni wykorzystania z usług świadczonych przez osobę lub osobę fizyczną, ani dostępności sprzętu technicznego w celu dokonania transferu wartości od płatnika do odbiorcy płatności. Gotówka ma zatem również funkcję zapasową w przypadku, gdy opcje płatności elektronicznych są tymczasowo niedostępne, na przykład z powodu awarii elektronicznych systemów autoryzacji i przetwarzania płatności. Obecnie wszystkie płatności bezgotówkowe opierają się na usługach świadczonych przez podmioty komercyjne, które pobierają opłaty za poszczególne transakcje płatnicze. W tym kontekście EBC zauważa, że w 2020 r. został przyjęty nowy unijny pakiet dotyczący finansów cyfrowych. Pakiet ten obejmuje strategię płatności detalicznych, której celem jest zapewnienie obywatelom i przedsiębiorstwom w UE bezpiecznych, szybkich i niezawodnych ogólnoeuropejskich rozwiązań płatniczych, a także strategię finansów cyfrowych, której celem jest zwiększenie przyjazności cyfrowej europejskich usług finansowych przy jednoczesnym utrzymaniu bardzo wysokich standardów ochrony prywatności i ochrony danych zgodnie ze strategią Komisji w zakresie danych. Do prawodawcy Unii należy zsynchronizowanie ograniczeń płatności gotówkowych z przyszłą dostępnością ogólnoeuropejskich rozwiązań płatniczych gwarantujących wysoki poziom ochrony prywatności i danych w celu spełnienia warunku dostępności innych w pełni równoważnych legalnych środków wykonywania zobowiązań pieniężnych.

⁽⁶⁰⁾ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 67.

⁽⁶¹⁾ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 78.

⁽⁶²⁾ Zob. pkt 2.4 opinii CON/2017/8, pkt 2.1 opinii CON/2019/41, pkt 9.2.1 opinii CON/2020/13, pkt 2.3 opinii CON/2020/21 i pkt 7.2.1 opinii CON/2021/9.

- 4.8. Jeżeli chodzi o proporcjonalność ograniczenia statusu banknotów euro jako legalnego środka płatniczego, Trybunał wymaga nie tylko, aby ograniczenie to było odpowiednie do osiągnięcia zamierzonego celu leżącego w interesie publicznym, ale także aby nie wykraczało poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia. We wcześniejszych opiniach EBC przedstawił dodatkowe wytyczne dotyczące tego, czy krajowe ograniczenia statusu banknotów euro jako prawnego środka płatniczego są proporcjonalne. W szczególności EBC zauważył, że im dane ograniczenie jest szersze i bardziej ogólne, tym bardziej rygorystyczna powinna być interpretacja wymogu proporcjonalności ograniczenia do zamierzonego celu. Rozważając, czy ograniczenie jest proporcjonalne, należy zawsze brać pod uwagę jego negatywny wpływ oraz możliwość przyjęcia alternatywnych środków, które pozwoliłyby osiągnąć odpowiedni cel, a jednocześnie wywołać mniej niekorzystne skutki ⁽⁶³⁾.
- 4.9. W tym kontekście EBC zauważa, że zakaz, który ma zostać wprowadzony przez AMLR1, miałby charakter bezwzględny. Nie jest on zgodny z podejściem opartym na analizie ryzyka stosowanym dotychczas w przepisach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, lecz ma wpływ na wszystkich obywateli Unii i osoby do Unii przyjeżdżające. Trybunał Sprawiedliwości podkreślił jednak, że ewentualne alternatywne sposoby płatności muszą być łatwo dostępne dla każdego zobowiązanego do zapłaty ⁽⁶⁴⁾, i w związku z tym wskazał na konieczność zastosowania wyłączeń, gdyby tak nie było. Na tym etapie prawodawca nie zaproponował włączenia do postanowień AMLR1 wyjątków obejmujących przypadki, w których alternatywne sposoby płatności nie byłyby dostępne, na przykład z powodu przerw w zasilaniu lub innych awarii systemów płatności elektronicznych. EBC pragnie zachęcić do wprowadzania takich zmian w celu zwiększenia proporcjonalności planowanego środka oraz wprowadzenia wyłączeń niezbędnych w sytuacjach, w których nie są dostępne żadne inne środki płatnicze umożliwiające dokonanie bezpośredniej płatności osobistej. Takie wyłączenia mogłyby zostać uzupełnione wymogiem, aby identyfikowalność transakcji płatniczej przeprowadzanej w banknotach euro była sprawdzana w sposób porównywalny z alternatywnymi środkami płatniczymi, na przykład poprzez spełnienie jasno zdefiniowanego obowiązku rejestracji lub zgłoszenia płatności.
- 4.10. Rozporządzenie AMLR1 zobowiązuje Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie trzy lata od daty rozpoczęcia jego stosowania sprawozdania oceniającego potrzebę i proporcjonalność dalszego obniżania limitu płatności gotówkowych ⁽⁶⁵⁾. Po pierwsze, przydatne wydaje się ujednolicenie terminów określonych w art. 62 i 63 AMLR1 i wprowadzenie pierwszego przeglądu dopiero pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia, tak aby zapewnić wystarczająco długi okres, gdy dostępne jest również sprawozdanie ze stosowania rozporządzenia. W tym kontekście EBC podkreśla, że w każdym planowanym przeglądzie Komisja powinna przedstawić solidne badania i dowody empiryczne na temat konsekwencji limitów płatności gotówkowych i ich skuteczności w osiąganiu wyznaczonych celów. Ponadto takie dowody empiryczne nie doprowadziłyby automatycznie do konieczności dalszego obniżania limitów płatności gotówkowych. W związku z tym należy zmienić zakres przeglądu wymaganego od Komisji, tak aby obejmował on zarówno potrzebę, jak i proporcjonalność dostosowania limitów płatności gotówkowych, i aby nie był on przeprowadzany wyłącznie z myślą o dalszym obniżaniu tych limitów.

5. Czynniki ryzyka w odniesieniu do analizy *due diligence* klienta

- 5.1. AMLR1 zawiera niewyczerpujący wykaz czynników i rodzajów dowodów wskazujących na potencjalnie niższe ryzyko do celów procedur analizy *due diligence* klienta stosowanych przez podmioty zobowiązane w odniesieniu do ich klientów ⁽⁶⁶⁾. Wykaz ten obejmuje również „jednostki administracji publicznej lub przedsiębiorstwa publiczne”. Proponuje się doprecyzowanie, że termin „jednostki administracji publicznej” obejmuje również organy i podmioty publiczne, w tym banki centralne. W dyrektywie 2005/60/WE ⁽⁶⁷⁾ (trzeciej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy) użyto terminu „organy władzy publicznej”. W dyrektywie Komisji 2006/70/WE ⁽⁶⁸⁾, która wdrożyła trzecią dyrektywę w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, użyto terminu „organy i podmioty publiczne”. W dyrektywie (UE) 2015/849 (czwartej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy), użyto terminu „jednostki administracji publicznej lub przedsiębiorstwa publiczne” ⁽⁶⁹⁾. Z doświadczenia EBC wynika, że większość kontrahentów EBC rozumie te terminy jako obejmujące banki centralne. Niemniej jednak, aby uniknąć wątpliwości, sugeruje się doprecyzowanie tego sformułowania.

⁽⁶³⁾ Zob. pkt 2.7 opinii CON/2017/8.

⁽⁶⁴⁾ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 77.

⁽⁶⁵⁾ Zob. art. 63 lit. b) AMLR1.

⁽⁶⁶⁾ Zob. załącznik II do AMLR1.

⁽⁶⁷⁾ Zob. art. 11 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2005/60/WE.

⁽⁶⁸⁾ Zob. art. 3 dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29).

⁽⁶⁹⁾ Zob. pkt 1 lit. b) załącznika II do dyrektywy (UE) 2015/849.

6. Definicja kryptoaktywów

- 6.1. AMLR1 zastępuje termin „waluty wirtualne”, który został wprowadzony do dyrektywy (UE) 2015/849 dyrektywą (UE) 2018/843 ⁽⁷⁰⁾, terminem „kryptoaktywa”. EBC z zadowoleniem przyjmuje tę zmianę, ponieważ termin „waluty wirtualne” może prowadzić do błędnego postrzegania charakteru tych rodzajów aktywów, które nie są walutami.
- 6.2. EBC rozumie również, że włączenie kategorii dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do zakresu proponowanego rozporządzenia ma na celu dostosowanie unijnych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu do zmienionych zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF). W tym względzie nie jest jednak jasne, czy wszystkie rodzaje aktywów wirtualnych, zgodnie z definicją zawartą w zaleceniach FATF, są objęte definicją kryptoaktywów stosowaną w AMLR1. W zaleceniach FATF zdefiniowano aktywa wirtualne jako „cyfrowy wyznacznik wartości, który może być przedmiotem obrotu cyfrowego lub przenoszenia i może być wykorzystywany do celów płatniczych lub inwestycyjnych. Aktywa wirtualne nie obejmują cyfrowych reprezentacji walut fiducjarnych, papierów wartościowych i innych aktywów finansowych, które są już uwzględnione w innych częściach zaleceń FATF” ⁽⁷¹⁾. AMLR1 przejmuje definicję kryptoaktywów ⁽⁷²⁾ wprowadzoną w projekcie rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów, która stanowi, że „kryptoaktywa oznaczają cyfrowe odzwierciedlenie wartości lub praw, które można przenosić i przechowywać w formie elektronicznej z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru lub podobnej technologii” ⁽⁷³⁾. Definicja FATF jest zatem neutralna pod względem technologicznym, natomiast definicja AMLR1 ogranicza się do aktywów wirtualnych opartych na technologii rozproszonego rejestru lub podobnej technologii. Wydaje się przynajmniej teoretycznie możliwe, że wirtualne aktywa mogłyby być również oparte na innej technologii, w którym to przypadku nie byłyby objęte zakresem AMLR1.
- 6.3. Gdyby współprawodawcy rozważyli szerszą, neutralną pod względem technologicznym definicję w celu zapewnienia zgodności ram unijnych z zaleceniami FATF, decyzje strategiczne musiałyby zostać podjęte również w odniesieniu do cyfrowych wyznaczników wartości, które mogą wymagać wyłączenia z zakresu AMLR1.
- Propozycje zmian w projekcie dyrektywy lub rozporządzenia wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w odrębnym roboczym dokumencie o charakterze technicznym. Dokument roboczy o charakterze technicznym jest dostępny w języku angielskim na stronie EUR-Lex.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 lutego 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

⁽⁷⁰⁾ Zob. art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy (UE) 2018/843.

⁽⁷¹⁾ Zob. str. 130 zaleceń FATF. Dostępne na stronie internetowej FATF pod adresem <https://www.fatf-gafi.org/>

⁽⁷²⁾ Zob. art. 2 ust. 13 AMLR1.

⁽⁷³⁾ Zob. art. 2 ust. 3 projektu rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

24 maja 2022 r.

(2022/C 210/07)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,0720	CAD	Dolar kanadyjski	1,3714
JPY	Jen	136,49	HKD	Dolar Hongkongu	8,4143
DKK	Korona duńska	7,4411	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6656
GBP	Funt szterling	0,85750	SGD	Dolar singapurski	1,4722
SEK	Korona szwedzka	10,5013	KRW	Won	1 353,65
CHF	Frank szwajcarski	1,0334	ZAR	Rand	16,7814
ISK	Korona islandzka	139,30	CNY	Yuan renminbi	7,1449
NOK	Korona norweska	10,2890	HRK	Kuna chorwacka	7,5285
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	15 711,88
CZK	Korona czeska	24,663	MYR	Ringgit malezyjski	4,7076
HUF	Forint węgierski	383,33	PHP	Peso filipińskie	56,152
PLN	Złoty polski	4,6015	RUB	Rubel rosyjski	
RON	Lej rumuński	4,9446	THB	Bat tajlandzki	36,609
TRY	Lir turecki	17,2572	BRL	Real	5,1793
AUD	Dolar australijski	1,5152	MXN	Peso meksykańskie	21,2456
			INR	Rupia indyjska	83,1850

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie specjalne nr 11/2022

„Ochrona budżetu UE – należy usprawnić wykorzystanie czarnych list”

(2022/C 210/08)

Europejski Trybunał Obrachunkowy opublikował Sprawozdanie specjalne nr 11/2022 pt. „Ochrona budżetu UE – należy usprawnić wykorzystanie czarnych list”.

Sprawozdanie to jest dostępne na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: <https://www.eca.europa.eu/pl/Pages/DocItem.aspx?did=61175>, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2022/C 210/09)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	3.5.2022 r.
Czas trwania	3.5.2022 – 31.12.2022 r.
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado lub grupa stad	BFT/AVARCH
Gatunek	Tuńczyk błękitnoplekwy (<i>Thunnus Thynnus</i>)
Obszar	Konkretne archipelagi w Grecji (Wyspy Jońskie), Hiszpanii (Wyspy Kanaryjskie) i Portugalii (Azory i Madera).
Rodzaj(e) statków rybackich	Łodzie rybołówstwa tradycyjnego
Numer referencyjny	02/TQ109

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Nota informacyjna Komisji na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Obowiązek użyteczności publicznej w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2022/C 210/10)

Państwo członkowskie	Portugalia
Trasa	Porto Santo – Funchal – Porto Santo
Data wejścia w życie obowiązku użyteczności publicznej	Od dnia 24 października 2022 r.
Adres, pod którym udostępnia się tekst oraz wszelkie informacje lub dokumentację dotyczące obowiązku użyteczności publicznej	Wszystkie dokumenty są dostępne pod adresem: http://www.saphety.com Dodatkowych informacji udziela: Ministerstwo Infrastruktury i Gospodarki Mieszkaniowej Biuro Sekretarza Stanu ds. Infrastruktury Av. Barbosa du Bocage, n.º 5 1049-039 Lisboa PORTUGALIA Tel. +351 210426200 E-mail: gabinete.seinf@mih.gov.pt

Nota informacyjna Komisji na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Obowiązek użyteczności publicznej w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2022/C 210/11)

Państwo członkowskie	Włochy
Trasy	Pantelleria – Trapani i z powrotem; Pantelleria – Palermo i z powrotem; Pantelleria – Catania i z powrotem; Lampedusa – Palermo i z powrotem; Lampedusa – Catania i z powrotem;
Data wejścia w życie obowiązku użyteczności publicznej	1 grudnia 2022 r.
Adres, pod którym udostępnia się tekst oraz wszelkie informacje lub dokumentację dotyczące obowiązku użyteczności publicznej	Dodatkowych informacji udziela: Ministerstwo Zrównoważonej Infrastruktury i Mobilności Departament Zrównoważonej Mobilności Dyrekcja Generalna ds. Portów Lotniczych, Transportu Lotniczego i Usług Satelitarnych Via Giuseppe Caraci, 36 00157 Roma WŁOCHY Tel. + 39 0644127190 ENAC Departament Transportu Lotniczego i Rozwoju Lotnictwa Viale Castro Pretorio, n. 118 00185 Roma WŁOCHY Tel. +39 0644596515 Internet: http://www.mit.gov.it http://www.enac.gov.it E-mail: dg.ta@pec.mit.gov.it osp@enac.gov.it

Ogłoszenie Komisji na podstawie art. 17 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2022/C 210/12)

Państwo członkowskie	Portugalia
Trasa	Porto Santo – Funchal – Porto Santo
Okres obowiązywania umowy	3 lata od rozpoczęcia przewozów
Ostateczny termin składania ofert	62 dni od daty opublikowania niniejszego zaproszenia
Adres, pod którym udostępnia się tekst zaproszenia do składania ofert oraz wszelkie niezbędne informacje lub dokumentację, dotyczące przetargu publicznego i obowiązku użyteczności publicznej	Wszystkie dokumenty są dostępne pod adresem: http://www.saphety.com Dodatkowych informacji udziela: Ministerstwo Infrastruktury i Gospodarki Mieszkaniowej Biuro Sekretarza Stanu ds. Infrastruktury Av. Barbosa du Bocage, n.º 5 1049-039 Lisboa PORTUGALIA Tel. +351 210426200 E-mail: gabinete.seinf@mih.gov.pt

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony przez Trygderetten (krajowy sąd ds. ubezpieczeń społecznych) w dniu 26 stycznia 2022 r. w sprawie A przeciwko Arbeids- og velferdsdirektoratet

(Sprawa E-2/22)

(2022/C 210/13)

W dniu 27 stycznia 2022 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 26 stycznia 2022 r., w którym Trygderetten (krajowy sąd ds. ubezpieczeń społecznych) zwraca się o wydanie opinii doradczej w sprawie A przeciwko Arbeids- og velferdsdirektoratet, dotyczącej następujących kwestii:

- 1) Czy świadczenie takie jak świadczenie przejściowe (norw. *overgangsstønad*) – zob. akapit pierwszy sekcji 15-5 krajowej ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w związku ze zdaniem pierwszym akapitu drugiego – jest objęte zakresem przedmiotowym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾ zgodnie z:
 - a) art. 3 ust. 1, w szczególności lit. j), lub
 - b) art. 3 ust. 3 w związku z art. 70?
- 2) Czy dla wydania opinii w sprawie pytania 1) jakiegokolwiek znaczenie ma fakt, że aby utrzymać prawo do świadczenia w momencie ukończenia przez najmłodsze dziecko pierwszego roku życia należy spełniać wymóg działalności zawodowej – zob. sekcja 15-6 krajowej ustawy o powszechnym ubezpieczeniu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.10438 – MOL / OMV SLOVENIJA)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2022/C 210/14)

1. W dniu 13 maja 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- MOL Hungarian Oil and Gas Plc. („MOL”, Węgry), spółka dominująca MOL Group,
- OMV Slovenija, trgovina z nafto in naftnimi derivati, d.o.o. („OMV Slovenija”, Słowenia).

Przedsiębiorstwo MOL przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem OMV Slovenija.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- MOL Group jest zintegrowanym pionowo konglomeratem naftowo-gazowym, który prowadzi działalność głównie w zakresie: (i) poszukiwania, produkcji i rafinacji surowej ropy naftowej, (ii) dystrybucji rafinowanych produktów ropopochodnych, zarówno na poziomie hurtowym, jak i detalicznym, (iii) produkcji i sprzedaży produktów petrochemicznych, (iv) poszukiwania i produkcji gazu ziemnego oraz (v) przesyłu gazu ziemnego na Węgrzech. MOL Group z siedzibą w Budapeszcie prowadzi działalność w ponad 30 krajach i zatrudnia około 25 000 osób na całym świecie,
- OMV Slovenija jest słoweńską spółką z ograniczoną odpowiedzialnością pod wyłączną kontrolą OMV Group, zintegrowanej spółki z siedzibą w Austrii, prowadzącej działalność w zakresie ropy naftowej, gazu i chemikaliów na całym świecie. Głównym przedmiotem działalności OMV Slovenija jest sprzedaż detaliczna paliw silnikowych za pośrednictwem sieci 119 stacji paliw, którymi zarządza OMV lub dzierżawcy będący wspólnikami.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10438 – MOL / OMV SLOVENIJA

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2022/C 210/15)

1. W dniu 17 maja 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Ford Otomotiv Sanayi A.Ş. („Ford Otosan”, Turcja),
- Ford Romania S.A. („Ford Romania”, Rumunia).

Przedsiębiorstwo Ford Otosan przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem Ford Romania.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- Ford Otosan ma siedzibę w Turcji i jest producentem i dystrybutorem samochodów. Jest w równym stopniu własnością Ford Motor Company i Koç Holding,
- Ford Romania będzie przy zamknięciu właścicielem zakładu montażowego i zakładu produkcji samochodów w Krajowej w Rumunii i będzie prowadził działalność jedynie w tym zakładzie.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2022/C 210/16)

1. W dniu 17 maja 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Partners Group AG („Partners Group”, Szwajcaria)
- Jeeves Information Systems AB („Forterro”, Szwecja)

Przedsiębiorstwo Partners Group przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Forterro.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku Partners Group: zapewnienie międzynarodowym inwestorom instytucjonalnym, poszukującym bezpośredniego dostępu do prywatnych aktywów rynkowych, szerokiej gamy funduszy inwestycyjnych i portfeli dostosowanych do ich potrzeb,
- w przypadku Forterro: dostarczanie oprogramowania biznesowego i rozwiązań informatycznych, ze szczególnym uwzględnieniem dostarczania rozwiązań w zakresie oprogramowania do planowania zasobów przedsiębiorstwa dla średnich przedsiębiorstw produkcyjnych i produkcyjnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.10724 – ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2022/C 210/17)

1. W dniu 17 maja 2022 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- ITOCHU Corporation („Itochu”, Japonia),
- Under Armour Europe („Under Armour”, Niderlandy), spółka zależna w 100 % od Under Armour Inc. („Under Armour Inc”, Stany Zjednoczone);
- Dome Corporation („Dome”, Japonia).

Przedsiębiorstwa Itochu i Under Armour przejmą, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Dome.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku Itochu: przedsiębiorstwo notowane na giełdzie, prowadzące działalność w wielu różnych gałęziach przemysłu, m.in. w sektorze produkcji wyrobów włókienniczych;
- w przypadku Under Armour: przedsiębiorstwo notowane na giełdzie, prowadzące działalność w zakresie opracowywania, wprowadzania do obrotu i dystrybucji odzieży (odzieży sportowej i swobodnej), obuwia i akcesoriów sportowych;
- w przypadku Dome: spółka akcyjna, która sprzedaje (jako detalista), dystrybuuje i reklamuje odzież sportową i obuwie sportowe firmy Under Armour pod marką „Under Armour” w Japonii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10724 – ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do zawiadomienia Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących od dnia 1 maja 2022 r.**

(Opublikowano zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 192 z dnia 11 maja 2022 r.)

(2022/C 210/18)

Okładka i strona 91, tytuł:

zamiast: „Zawiadomienie Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących od dnia 1 maja 2022 r.”,

powinno być: „Zawiadomienie Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących od dnia 1 czerwca 2022 r.”.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)